

ΠΛΗΡΩΜΕ ΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ Κ Α
1 1 9 8

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122

«Οὐκ ἀρνησώμεθα σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ τῆς Ὁρθοδοξίας

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2023, ΕΤΟΣ 73^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1033 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Ἱερά Μονή Ζωοδόχου Πηγῆς, Ἄνω Συχαινᾶ Πατρῶν

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΜΗΝΥΜΑ 2023

«Ο Αναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ»!
(Αναστάσιμο στιχηρὸ δ' ἤχου)

Αγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·

ΟΣΩΤΗΡΑΣ καὶ Θεραπευτὴς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπὸ ὑπερβολῆ ἀγαθότητος καὶ εὐσπλαχνίας ἦλθε «μεθ' ἡμῶν» καὶ ὑπέστη πάθος φρικτὸ, αἰσχύνῃ ὕβρεων καὶ σταυροῦ, θάνατο καὶ ταφή, ὥστε νὰ νικήσει κατὰ κράτος τὸν ἐχθρὸ διάβολο, νὰ νεκρώσει τὸν θάνατο καὶ νὰ χαρίσει μὲ τὴν κοσμοσωτήριον Ἐγερσὴ Του ἐλευθερία, ζωὴ καὶ Ἀνάστασι.

Ο Θεὸς Λόγος ἦλθε στὴν γῆ καὶ σαρκώθηκε, δηλαδὴ προσέλαβε ἀναμαρτήτως τὴν ἀνθρώπινη φύση μας, τὴν ἀσθένεια, πτωχεία καὶ εὐτέλειά μας, σὲ ἔνωση ὑποστατικὴ μαζί Του. Καὶ ἔτσι τὴν ἐθέωσε, χωρὶς νὰ ἀποβάλλει τὰ χαρακτηριστικὰ ιδιώματά της, τὰ ὁποῖα διαφύλαξε ἀναλλοίωτα καὶ τὰ συντήρησε ἄτρεπτα μετὰ τὴν θεοπρεπῆ ἔνωση. Μὲ ὅλο τὸ λυτρωτικὸ ἔργο Του καὶ μάλιστα μὲ τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερο Ἀνάστασή Του, ἀνοίξε πλέον διάπλατα τὶς πύλες τοῦ Οὐρανοῦ, ὥστε τίποτε νὰ μὴν ἐμποδίζει τὴν ἀνοδο καὶ εἰσοδοὺ μας σὲ αὐτούς.

Ο Θεάνθρωπος Κύριός μας ἀνοίγει τοὺς Οὐρανοὺς, τοὺς ὁποίους εἶχε ἀποκλείσει ὁ Ἀδὰμ γιὰ τὸ γένος μας μὲ τὴν παρακοή του. Κατῆλθε στὸν Ἄδη ὁ μόνος Φιλάνθρωπος καὶ συμπαρέλαβε μαζί Του τὸν Προπάτορα καὶ τοὺς παλαιοὺς Δικαίους, οἱ ὁποῖοι ἐκρατοῦντο δέσμιοι ἀδίκως, μᾶς ἀναμένει δὲ καὶ ὅλους ἐμᾶς στὴν αἰώνια Βασιλεία Του!

Ο **Αναστάς** Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς μᾶς ἀναγέννησε «ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος» (Ἰω. 3, 5), μᾶς χάρισε τοὺς ἀρραβῶνες τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, μᾶς δωρίζει ἀπειρα καλὰ στὴν ἁγία Ἐκκλησία Του καὶ μάλιστα μᾶς παρέχει τὴν πνευματικὴν τράπεζα τῆς Θείας Λειτουργίας, προκειμένου νὰ μᾶς ἀφθαρτίσει καὶ νὰ μᾶς βγάλει ἀπὸ τοὺς πολυώδυνους τάφους τῆς ἁμαρτίας.

Οπὼς ὅμως κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς Παρουσία Του τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, πού ἀκουγε τὰ θεῖα ῥήματα καὶ ἔβλεπε τὰ ἐκπληκτικὰ θαύματα ἀπιστοῦσε, **λόγω τυφλότητος τῶν ψυχικῶν αἰσθήσεων**, ἔτσι καὶ σὲ κάθε ἐποχῇ,

ὅπως καὶ στὴν δική μας, ἡ πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων ἀπιστεῖ, ἐνῶ ἀκούει καὶ βλέπει τὸν Ἀναστάντα διὰ τῆς Ἐκκλησίας Του, μέσῳ τῶν θείων Γραφῶν Του καὶ τῶν θαυματουργῶν Ἁγίων Του.

Αλλὰ τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι μόνον μὲ τοὺς ἀπίστους καὶ ψευδοπίστους. Εἶναι καὶ μὲ ἐμᾶς τοὺς πιστοὺς, ὅταν ὑφιστάμεθα τὴν ὁποιαδήποτε πνευματικὴ ἦττα καὶ ὅταν ἀπὸ πνευματικὴ ὀκνηρία καὶ νωθρότητα αἰσθανόμεθα δέσμιοι τοῦ ἐχθροῦ διαβόλου μέσῳ τῆς μοχθηρίας τῆς ἁμαρτίας.

Τότε, προτρέπει ὁ Ἅγιος Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος, νὰ ἐνθυμούμεθα τὶ προσπάθεια καταβάλαμε ἄλλοτε, τὶ ἀγῶνα κάναμε καὶ τὶ ζῆλο ἐπιδείξαμε γιὰ νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τὴν πνευματικὴν αἰχμαλωσία. Ὅπως καὶ τὶ στεναγμοὺς μετανοίας ἀπευθύναμε ὥστε νὰ φύγει ἡ ἀμέλεια καὶ νὰ ἔλθει καὶ πάλιν ἡ θεῖα παρηγορία. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐπέρχεται πράγματι ἀφύπνηση, ἡ φλόγα τοῦ θείου ζήλου ἀνάπτει καὶ ἡ ἐλπίδα ἀναδύεται. Καὶ τότε **ἡ ψυχὴ ἀνασταίνεται ἀπὸ τοὺς νεκροὺς** καὶ ἐπιστρέφει στὴν προηγούμενη καλὴ τάξη καὶ σειρὰ της (βλ. Λόγος Β'). Ἴδου ἡ ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως στὴν ταπεινὴ ζωὴ μας!

Καὶ ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος διακηρύσσει ὅτι γιὰ αὐτὸ ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος καὶ σταυρώθηκε, ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσει **ἀνάστασι ψυχῆς** ἀπὸ τούτη τὴν ζωὴ. Τότε ὁ πολυδιασπασμένος νοῦς μας διορθώνεται καὶ συγκεντρώνεται στὴν προσευχὴ καὶ στὴν μελέτη τῶν θείων λόγων. Τότε θεραπεύεται καὶ ἀποκτᾷ γνώση καὶ ἐπίγνωση τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τοῦ Θεοῦ (βλ. Ἀλφαβητικὰ Κεφάλαια, ΙΒ').

Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι·

Ο **Χριστὸς** **μας** ἀναστήθηκε καὶ γιὰ μᾶς, τοὺς πιστοὺς τῆς σύγχρονης ἐποχῆς, πού βαπτισθήκαμε ὀρθοδόξως καὶ ὁμολογοῦμε τὴν Ἀλήθειά Του εὐπαρρησιάστως. Κι ἐμεῖς ὅταν ἐκτρεπόμεθα ἀπὸ κάποιες σωτήριες Ἐντολές Του, ἅς πιστεύουμε μὲ ἀκράδαντη βεβαιότητα ὅτι δὲν θὰ ἀστοχήσουμε **«τῆς κατὰ ψυχὴν θε-**

ραπείας»! Και για όσους από εμάς αμελούμε και μένουμε πίσω, ο Κύριος ανέστη για να μᾶς ἐλκύσει καὶ ὠθήσει πρὸς τὴν ἀγιότητά Του!

Ὅσοι νηστεύσαμε φαιδρῶς, ἀλλὰ καὶ ὅσοι νηστεύσαμε πλημμελῶς, εἶθε νὰ μετανοήσαμε ἐπαρκῶς γιὰ νὰ προσέλθουμε μὲ πίστη στὴν Θεία Κοινωνία τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματός Του, ὥστε νὰ γεμίσουμε μὲ εὐωδία πνευματική. Ὅσοι φυλάξαμε τὰ σώματα καθαρὰ ἀπὸ τὸν ρῦπο τῆς ὅποιας σαρκικῆς ἀμαρτίας, δυναμούμενοι βεβαίως ἀπὸ τὴν θεία Χάρη, ἄς προσέλθουμε στὴν Τράπεζα τῆς

Ἀθανασίας, ὄχι γιὰ τὶς δικαιοσύνες μας, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀγαθότητα τοῦ καθαρωτάτου Νυμφίου Χριστοῦ. Ἄς λάβουμε τὴν ἴαση ψυχῆς καὶ σώματος καὶ ἄς μεθέξουμε μὲ ἀγαλλίαση τῆς θείας ἡδονῆς: «Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ»!

Εἶθε νὰ ἀναδειχθοῦμε ἀληθινοὶ προσκυνητὲς τῆς Παναγίας Τριάδος στὴν γῆ, μὲ εἰρηνική καὶ ἀτάραχη ζωὴ, καὶ νὰ λατρεύουμε ἐν Οὐρανοῖς τὸν Τρισάγιο Θεό μας στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ
 † Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
 † Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 † Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
 † Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ
 † Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ
 † Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
 † Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνεΐας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
 † Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΚΛΗΜΗΣ
 † Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
 † Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
 † Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
 † Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
 † Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 1ης/14ης Μαρτίου 2023

ΤΗΝ Τρίτην, 01/14-03-2023, συνήλθεν εἰς ἐνάτην τακτικὴν Συνεδρίαν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, ἐν τῇ Αἰθούσῃ Συνεδριάσεων τῆς Ἁγίας Φιλοθέης, Κλειδίου 6, Πετράλωνα, εἰς Ἀθήνας καὶ τῇ συμμετοχῇ ἐτέρων ὀκτῶ Ἀρχιερέων, πινῶν διὰ τηλεδιασκέψεως, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐγένετο ἡ ἀποτίμησις τοῦ ἐφετινοῦ ἑορτασμοῦ Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν Ἀθήναις.

2. Ἐγένετο ὡσαύτως ἡ ἀποτίμησις τοῦ ἐφετινοῦ ἑορτασμοῦ Κυριακῆς τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

3. Συνεζητήθη ἡ ἀλληλογραφία τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου μετὰ τῶν ἀδελφῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν.

4. Ἐνέκρινε τὴν ἔκδοσιν Ἀνακοινώσεως κατὰ τῶν θρησκευτικῶν διώξεων ἐν Οὐκρανίᾳ.

5. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἕτερα ζητήματα τρεχούσης φύσεως

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου 12ης/25ης Ἀπριλίου 2023

Τὴν Τρίτην, 12/25-04-2023, συνήλθεν εἰς δεκάτην τακτικὴν Συνεδρίαν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, ἐν τῇ Αἰθούσῃ Συνεδριάσεων τῆς Ἁγίας Φιλοθέης, Κλειδίου 6, Πετράλωνα, εἰς Ἀθήνας καὶ τῇ συμμετοχῇ ἐτέρων ἑπτὰ Ἀρχιερέων, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἀπεφασίσθη ἡ διοργάνωσις Συνάξεως Κληρικῶν διὰ τὴν Τρίτην, 17ην/30ὴν Μαΐου 2023, εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Θὰ προηγηθῇ Θ. Λειτουργία. Κύριον θέμα τῆς Συνάξεως θὰ εἶναι τὸ Μυστήριον τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως. Ἐπεὶ ἀπὸ τὴν Εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ θέματος ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος, θὰ ἐπακολουθήσῃ συζήτησις.

2. Συνεζητήθη ἡ προετοιμασία διὰ τὸ ἐπετειῶδες ἔτος 2024 - Ἐκατὸν ἔτη ἀπὸ τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας. Ἀπεφασίσθη, ὅπως ἡ Κεντρικὴ Ἐκδήλωσις τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας

εἰς Ἀθήνας ἔχη αὐτὸ τὸ θέμα, παρόμοιαι δὲ Ἐκδηλώσεις ὀργανωθοῦν καὶ εἰς περιφερειακὸν ἐπίπεδον. Ἐπίσης, νὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ προώθησιν σχετικῶν ἐκδόσεων.

3. Συνεζητήθη καὶ ἀπερρίφθη ἡ αἴτησις προσχωρήσεως Κληρικοῦ πινός, προερχομένου ἐκ τινος σχισματικῆς παραφυάδος.

4. Συνεζητήθησαν ἀντιδράσεις ἐκ τινῶν προσώπων τοῦ ἐξωτερικοῦ προκληθεῖσαι ἐκ τῆς Συνοδικῆς ἡμῶν Ἀνακοινώσεως κατὰ τῶν θρησκευτικῶν διώξεων ἐν Οὐκρανίᾳ, προερχομένας ἐκ παρανοήσεως τοῦ κεντρικοῦ νοήματος τῆς Ἀνακοινώσεως. Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος οὐδέποτε ἀνεγνώρισε τὸ Σερβιανιστικὸν καὶ Οἰκουμενιστικὸν Πατριαρχεῖον Μόσχας, οὔτε ἡ Ἀνακοίνωσις ἡμῶν δηλοῖ τοιοῦτόν τι, εἰ μὴ μόνον τὴν ἀντίθεσιν αὐτῆς εἰς κάθε εἶδους θρησκευτικὴν δίωξιν, προερχομένην ἐκ μέρους οἰουδήποτε καὶ στρεφομένης ἐναντίον οἰουδήποτε.

5. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἕτερα τινὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἀνακοίνωσις

Γιὰ τὴν κατάστασιν στὴν Οὐκρανία

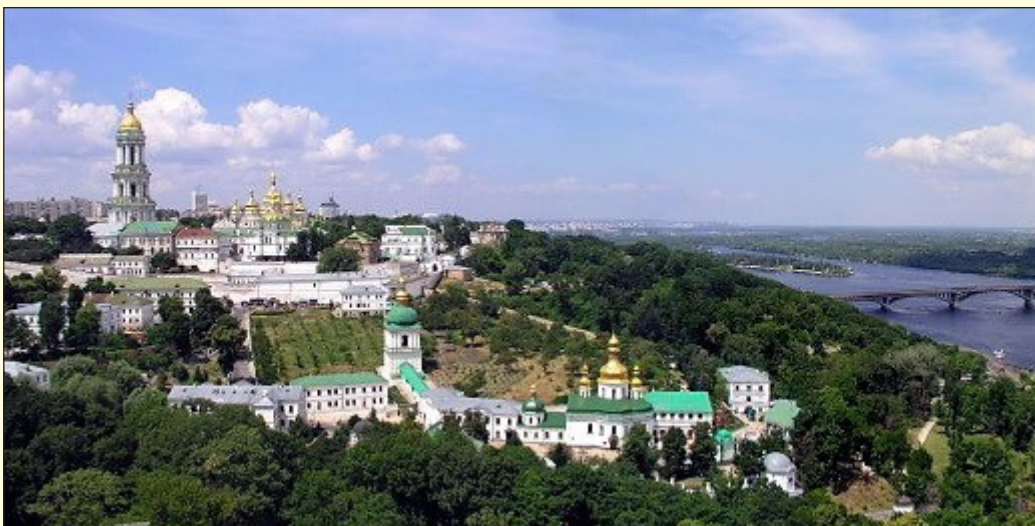
α. Τὸ τελευταῖο διάστημα ἔχουν αὐξηθεῖ σημαντικὰ οἱ εἰδήσεις γιὰ θρησκευτικὴ ἀναταραχὴ στὴν Οὐκρανία. Ἡ ἐκεῖ Κυβέρνηση στρέφεται διωκτικὰ ἐναντίον τῆς λεγομένης «Οὐκρανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» ὑπὸ τὸν Μητροπολίτη Κιέβου Ὀνούφριου καὶ ἔχει ἐπιδόσει τελεσίγραφο στοὺς Μοναχοὺς τῆς ἱστορικῆς Λαύρας τοῦ Κιέβου νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὸ Μοναστήριον τοὺς μέχρι τῆς 29 Μαρτίου τρ.ἔ., προκειμένου αὐτὴ νὰ παραδοθεῖ σὲ ἄλλη νέα Ἀδελφότητα, ἀρεστὴ στὴν Κυβέρνηση, ὑπὸ τὸν φερόμενον ὡς Μητροπολίτη Κιέβου Ἐπιφάνιον τῆς αὐτο-ἀποκαλουμένης «Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας», ἓνα καινοφανὲς ἐκκλησιαστικὸ μῶρφωμα, τὸ ὁποῖο ἀναγνωρίστηκε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ὡς αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία. Βεβαίως οἱ διώξεις ἐναντίον τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς «Οὐκρανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» εἶχαν ἀρχίσει ἐνωρίτερα, ἀλλὰ τώρα κορυφώνονται καὶ διχάζουν βαθύτατα τὸν Οὐκρανικὸ λαόν, ἐνῶ ἡ κρίσιμη περίοδος τῆς Χώρας ἀπαιτεῖ ὅσο ποτὲ ἄλλοτε ἐνότητα καὶ ὁμοψυχία, λόγῳ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως.

β. Οἱ διωγμοὶ κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ ὁποιασδήποτε θρησκευτικῆς πεποιθήσεως ἀνθρώπων, ὅπου καὶ ὅπως ἂν συμβαίνουν, εἰδικὰ μάλιστα στὴν ἐποχὴ μας, εἶναι ἀπαράδεκτοι καὶ ἀποτελοῦν ὄνειδος γιὰ τὸν

Πολιτισμό, τὴν Δημοκρατία, τὸν Ἀνθρωπισμὸν καὶ τὴν Ἐλευθερίαν. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπευθύνουμε ἔκκλησιν σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καλῆς θελήσεως οἱ ὅποιοι ἀγαποῦν καὶ ἀναλίσκονται στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἀνεξιθρησκείαν καὶ τὴν Ἐλευθερίαν τῆς Συνειδήσεως καὶ ἔχουν τὴν δυνατότητα, νὰ παρέμβουν ἄμεσα γιὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ διωγμοῦ ὁποιασδήποτε μορφῆς! Ἡ Οὐκρανία, ἂν θέλει νὰ θεωρεῖται ἐλεύθερη καὶ δημοκρατικὴ Χώρα, ὀφείλει πρωτίστως νὰ σεβαστεῖ τὸ δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ μὴν ἀντιγράψει τῆς γνωστῆς μεθόδου τοῦ ἀντιθέτου σοβιετικοῦ αὐταρχισμοῦ, τὸν ὁποῖο ὑποτίθεται ὅτι ἀντιμάχεται.

γ. Δεόμεθα ἐκτενωῶς τοῦ Κυρίου μας καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ τὴν περίοδον μάλιστα αὐτὴν τῆς Μετανοίας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καλοῦντες ταυτοχρόνως καὶ προτρέποντες τὸ Ποίμνιόν μας, ὅπως καὶ κάθε πιστὸ Χριστιανόν, σὲ ἰκεσία ὑπὲρ τῶν διωκομένων πιστῶν στὴν Οὐκρανία, ὥστε αὐτοὶ μὲν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἐναντίον τους ἀδικίαν μὲ ἀνδρεία καὶ Χριστιανικὴ ἐγκάρτησιν, ὁ δὲ ὀλέθριος πόλεμος νὰ παύσῃ τὸ ταχύτερον δυνατόν.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Ἀθῆναι, 14/27-03-2023

Τὸ Φῶς τῆς Ζωῆς

Μαρτυρία Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

Ὁμιλία Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος
στὸν Κατανυκτικὸ Ἑσπερινὸ Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν, 27-2/12-3-2023
στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης

Σεβασμιώτατε ἅγιε Ἀδελφέ, Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριε·
Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·

Ἐορτάζουμε εὐφροσύνως τὸ Καύχημα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ συμπολιοῦχο τῆς πόλεως Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ, ὁ ὁποῖος διετέλεσε Ἀρχιεπίσκοπος σὲ αὐτὴ τὴν ἔδρα. Πρόκειται γιὰ θαυματουργὸ μέγα Ἱεράρχη καὶ Διδάσκαλο τῆς ἀληθινῆς Ὁρθοδοξίας, Κήρυκα τῆς Χάριτος καὶ ἀπλανῆ Ὁδηγὸ στὴν σωτηρία.

Εἶναι αὐτὸς ποὺ μᾶς τονίζει ὅτι **χωρὶς θεῖο φωτισμό, δὲν μπορούμε νὰ μιλοῦμε γιὰ τὴν θεία πραγματικότητα. Ὅτι ἡ ἐπίσημη ἔκφραση τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ἡ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι Πατερικὴ Θεολογία**, σὲ ἀντίθεση μὲ κάθε αἵρεση, παλαιὰ καὶ σύγχρονη. Ὁ Ἅγιος συνιστᾷ ἀκλόνητη ἐμμονὴ στὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὴν ἱερὰ Παράδοση, στὴν ἀποκεκαλυμμένη Ἀλήθεια, μὲ σεβασμὸ καὶ ταπεινὴν. Μᾶς θυμίζει ὅτι δὲν φθάνει μόνον ἡ ἀποδοχὴ τῶν δογμάτων τῆς Πίστεως, ἀλλὰ **χρειάζεται καὶ ἡ βίωση τῆς πνευματικῆς διδασκαλίας** γιὰ μετοχὴ στὴν αἰώνια ζωή.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, πλήρης θείου Φωτὸς Χάριτος, κήρυξε μὲ τὸν λόγο καὶ διέτυπωσε μὲ τὴν γραφίδα τοὺς θεολογικοὺς θησαυροὺς τῆς γνώσεως καὶ ἐμπειρίας του, ἀλλὰ καὶ ἤλκυσε, ἐλκύει καὶ θὰ ἐλκύει ψυχές μὲ τὴν ἁγία καὶ ἀσκητικὴ ζωὴ του καὶ μὲ τὸ ἐξαιρετικὸ παράδειγμα τῆς ζωῆς του.

Στὴν ἐποχὴ του ἐμφανίσθηκαν οἱ λεγόμενοι ἀντι-ησυχαστές, ὑπὸ τὸν Βαρλαὰμ Καλαβρό, τὸν Γρηγόριο Ἀκίνδυνο καὶ τὸν Νικηφόρο Γρηγορά. Αὐτοὶ προσέβαλαν οὐσιαστικὰ τὸ ἀδιάσπαστο τῆς σχέσεως δόγματος καὶ πνευματικότητας. Στηριζόμενοι στὴν κοσμικὴ γνώση, μὲ ἐμπαθῆ καὶ ἀφώτιστη καρδιά, μὲ οἴηση καὶ ἀλαζονεία, ἐξέφρασαν μίαν **ἐκκοσμικευμένη θεολογία**, ἐπικίνδυνη, σφαλερὴ καὶ αἰρετικὴ.

Ἀμφισβήτησαν τὸν ἄκτιστο χαρακτήρα τῆς θείας Ἐνεργείας καὶ οὐσιαστικὰ ἀκύρωσαν τὴν δυνατότητα τῆς σωτηρίας καὶ θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπιτέθηκαν κατὰ τοῦ Φωτὸς τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὑποστηρίζοντες ὅτι πρόκειται γιὰ κοινό, φυσικὸ καὶ κτιστὸ φῶς. Θεώρησαν τὴν φιλοσοφικὴ ἀνθρώπινη νόηση, γνώση καὶ σοφία ἀνώτερη αὐτοῦ, καὶ ἐξέφρασαν ἀπόρριψη γιὰ τὴν νοερὰ προσευχὴ καὶ γενικὰ γιὰ τὴν συμμετοχὴ τοῦ σώματος στὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας, στὴν ἀσκησιμότητα, στὴν πνευματικὴ πρόοδο καὶ τελείωση τοῦ ἀνθρώπου.

Γιὰ τὸν πολὺ κόσμον σήμερον ὅλα αὐτὰ τὰ θέματα καταλαβαίνουμε ὅτι εἶναι μᾶλλον ἀκατανόητα καὶ πάντως δευτερευούσης σημασίας. Δὲν ἦταν ὅμως ἔτσι τότε, τὸν 12' αἰῶνα, ὅταν ἡ Αὐτοκρατορία διήρχετο μὲν περίοδο κρίσεως καὶ ἀπειλητικῆς συρρικνώσεως, ἀλλὰ ὑπῆρχε μεγάλη πνευματικὴ ἀναγέννηση, ὅπως καὶ πόθος ἀγιότητος.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἀνέλαβε σὰν ἔμπειρος καὶ κοινῶς ἀποδεκτὸς Ἀγιορείτης Πατέρας τὸ ἔργο ἀντιμετωπίσεως τῆς ἐκτροπῆς μὲ τρόπο θαυμαστὸ καὶ ἀπαραμίλλο:

«Ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία» (Α' Ἰω. 1, 5), βεβαιώνει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως ὁμολογοῦμε γιὰ τὸν Υἱὸ καὶ Λόγον: «**Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ**». Στὸν Θεάνθρωπο Χριστὸ ἔλαμψε κατὰ τὴν θεία Μεταμόρφωση στὸ ὄρος Θαβῶρ τὸ Πρόσωπον Αὐτοῦ «**ὡς ὁ ἥλιος**» (Ματθ. 17, 2) καὶ τὰ ἱμάτιά Του ἔγιναν λευκὰ «**ὡς τὸ φῶς**».

Ἡ θεία Δόξα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καὶ Λόγου, ἡ ὁποία ἀποκαλύφθηκε στὴν Μεταμόρφωση, διευκρινίζει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, **ἦταν ἡ Δόξα τῆς ἀπείρου καὶ αἰωνίου (αἰδίου) θεότητός Του, θεία καὶ ἄκτιστη**, ἡ ὁποία ἔλλαμψε μὲσω τῆς θεωμένης Σαρκός Του. Τὸ θεῖο Φῶς ἐνυπάρχει στὴν θεία Φύση τοῦ ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ συνιστᾷ Ἐνέργειά Του, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἀπρόσιτος γίνεται προσιτὸς στὰ κτίσματά Του, ἐνῶ ἡ Οὐσία Του παραμένει ἀμέθεκτη καὶ ἀπρόσιτη ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς ἁγίους Ἀγγέλους.

Ἡ καθάρια αὐτὴ διδασκαλία ἐγκρίθηκε Συνοδικῶς καὶ περιελήφθη στὸ λεγόμενο «**Συνοδικὸν τῆς Ὁρθοδοξίας**», ὅπως καὶ τὸ αἰώνιο Ἀνάθεμα

Έορτασμός Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ στήν Θεσσαλονίκη

ΤΗΝ Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, 27-2/12-3-2023, σύμφωνα μέ ἀπόφαση τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐορτάσθηκε στήν συμπρωτεύουσα Θεσσαλονίκη ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πόλεως κατὰ τὸν 14΄ αἰῶνα.

Συγκεκριμένα, στήν Θεία Λειτουργία στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν προέστη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, τῇ συμμετοχῇ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος καὶ τριῶν Ἱερέων. Παρέστη μεγάλο πλῆθος Ὁρθοδόξων πιστῶν. Ὁμιλία ἐνδιαφέρουσα κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ ἐκφώνησε ὁ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, ὁ ὁποῖος στὸ τέλος ἐξέφρασε εὐχὲς καὶ διένειμε τὸ Ἀντίδωρο.

Τὴν μεσημβρία ἄρκετοὶ Κληρικοὶ καὶ πιστοὶ μας εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ προσκυνήσουν τὸ χαριτόβρυτο ἱερό Λείψανο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, τὸ ὁποῖο ἐκτίθετο σὲ προσκύνηση στὸν

Μητροπολιτικό Ναὸ τῆς πόλεως ἐπ' ὀνόματί του.

Τὸ ἀπόγευμα, στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στήν Θεσσαλονίκη τελέσθηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποῖαν χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, τῇ προτροπῇ τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου. Παρέστησαν ἄρκετοὶ Κληρικοὶ τῆς τοπικῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ πιστοί.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυση, ἐψάλη τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, καὶ ὁ Σεβ. Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης ἀνέγνωσε ἐόρτια Ὁμιλία ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης μέ τίτλο: «Τὸ Φῶς τῆς Ζωῆς - Μαρτυρία Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ», ἡ ὁποία δημοσιεύεται ἐνταῦθα.

Κατόπιν, ὁ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος εὐχαρίστησε καὶ ἐπιλόγησε καταλλήλως. Ἀκολούθησε κέρασμα γιὰ τοὺς Κληρικοὺς καὶ πιστοὺς στήν ἐνοριακὴ αἴθουσα στὸ ἰσόγειο τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

κατὰ τῶν ἀμετανοήτων ἐχθρῶν τῆς Ἀληθείας.

Ἐπίσης, διακριβώθηκε ὅτι ἡ ἀνθρώπινη γνώση καὶ σοφία ἔχει σχετικὴ σημασία, ἀφορᾶ στήν κτιστὴ πραγματικότητα, καὶ ἂν ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μέ τὴν θεία σοφία, λόγω ἀνεπίτρεπτης ὑπερβάσεως τῶν φορέων τῆς σὲ χώρους ἀπρόσιτους, τότε καταντᾶ ἐπικίνδυνη μωρία μέ καταστροφικὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ δὲ νοερά προσευχὴ καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ σώματος στὸν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας εἶναι καθοριστικῆς σημασίας. Στὴν προσευχὴ, βεβαιώνει ὁ βαθύνους Ἅγιος Ἡσυχαστῆς Γρηγόριος Παλαμᾶς (στὶς «Τριάδες» του), ὁ νοῦς περιορίζεται στήν «καρδίαν», ὅπου τὸ «ταμεῖον τῶν λογισμῶν», τὸ «λογιστικόν», σὰν σὲ θρόνο Χάριτος. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν κατορθώνεται παρὰ μόνον μέ κακοπάθεια σώματος, μέ νηστεία, ἀγρυπνία, κόπωση καὶ ἄλγος/πόνος. Μὴ φοβόμαστε τὸν

κόπο καὶ τὸν πόνο! Μόνον ἔτσι κατευνάζεται τὸ «ἀμαρτηρικὸν τοῦ σώματος», δηλαδὴ ἡ ἐμπάθεια καὶ ἡδυπάθεια ποὺ κινοῦν τὰ κτηνώδη πάθη. Καὶ μόνον ἔτσι, ὅπως καὶ μέ τὴν ἀπαραίτητη νήψη, οἱ ἐπίμονοι καὶ ἐνοχλητικοὶ λογισμοὶ γίνονται μετριώτεροι καὶ ἀσθενέστεροι καὶ ἐπέρχεται μέ τὴν προσευχὴ, καὶ μάλιστα τὴν νοερά, κατάνυξη, ταπείνωση καὶ ἀποδίωξη τῆς σκληροκαρδίας.

Σὲ τοῦτο συμβάλλει ἡ Μυστηριακὴ ζωὴ καὶ μάλιστα ἡ συχνὴ συμμετοχὴ στήν Θεία Εὐχαριστία. Ὁ Κύριος καλεῖ σὲ Βασιλικὸ Δεῖπνο τοὺς φίλους Του, δηλαδὴ ἐμᾶς (βλ. Ματθ. 22, 2-5). Ἀλλὰ δὲν ἀνταποκρίνονται ὅλοι, παρὰ μόνον κάποιοι μᾶλλον ὀλίγοι. Κι ὅμως, μέσω τῆς Θείας Κοινωνίας, ἐξηγεῖ ὁ Ἅγιός μας, ἡ Θεία Χάρις (Θεία Ἐνέργεια) ἐνοικεῖ ἐντὸς τοῦ σώματος καὶ φωτίζει ἐσωτερικὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς!

Γι' αὐτὸ ζητοῦμε παρακλητικὰ στὸ Μέγα Ἀπό-

δειπνο τῆς περιόδου αὐτῆς: «*Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, Χριστὲ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρὸς μου· ἴσχυσα πρὸς αὐτόν*» (βλ. καὶ Ψάλμ. 12, 5-6)! Γι' αὐτὸ διαβάζουμε στὴν Βίβλο τῶν «Παροιμιῶν» αὐτὲς τὶς Σαρακοσιανὲς ἡμέρες: «*Αἱ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν ἕως ἄν κατορθώσῃ ἡμέρα· αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί, οὐκ οἶδασι πῶς προσκόπτουσιν*» (4, 18-19).

Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἀναζητοῦμε, νὰ ποθοῦμε, νὰ ἐπιθυμοῦμε σφοδρὰ τὸ θεῖον αὐτὸ Φῶς, τὸ θεσπέσιο, τὸ ἐράσμιο, τὸ ἀγαθὸ καὶ σωτήριο, ὅπως μᾶς προτρέπει ὁ Φωτοδότης καὶ Φωτοπάροχος Κύριος καὶ Θεός μας Ἰησοῦς Χριστός: «*ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε*» (Ἰω. 12, 36).

Κατόπιν αὐτῆς τῆς ἐπιγραμματικῆς ἀναφορᾶς στὰ θεῖα Παλαμικὰ φωτοποιαῖα ρήματα, ἐρχόμαστε νὰ βγάλουμε κάποια συμπεράσματα γιὰ τὸ σήμερα, βάσει τῶν ἀνωτέρω.

α. Εἶπαμε ὅτι τότε, τὸν 14' αἰ., οἱ ἄνθρωποι εἶχαν ὑψηλὰ πνευματικὰ ἐνδιαφέροντα, παρὰ τὶς ἀνάγκες καὶ δυστυχίες τους. Σήμερα, ποὺ ὑπάρχει βεβαίως ὑποτιθέμενη ὑψηλὴ σπουδὴ καὶ γνώση, καὶ ποὺ οἱ συνθήκες διαβιώσεως εἶναι ἀσυγκρίτως ὑπέρτερες, παρατηρεῖται ἐν τούτοις σοβαρὴ ἄγνοια, τόσο θεωρητικὴ ὡς πρὸς τὰ δόγματα καὶ τὶς ἀρχὲς τῆς Πίστεώς μας, ὅσο κυρίως πρακτικὴ, ὡς πρὸς τὴν ἔλλειψη ὑψηλοῦ πνευματικοῦ βιώματος.

Παρὰ λοιπὸν τὴν κατὰ γενικὴ ὁμολογία μὴ καλὴ κατάσταση πνευματικῆς γνώσεως καὶ ἐπιγνώσεως, οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν τὴν τάση μὲ ἀρκετὰ μεγάλη σιγουριά, βεβαιότητα καὶ αὐτοπεποίθηση, νὰ ἐκφέρουν γνώμη γιὰ ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ θέματα καὶ εὐκαίρως ἀκαίρως νὰ ὀρίζουν καὶ νὰ ἀποφαίνονται μὲ εὐκολία γιὰ τὸ πῶς ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ ζεῖ, νὰ βαδίζει, νὰ διακυβερνᾶται κ.λπ. Πρόκειται γιὰ μεγάλο καὶ συνεχῆ πειρασμό, ὁ ὁποῖος συνήθως δὲν βγαίνει σὲ καλὸ, οὔτε προσωπικά, οὔτε συλλογικά.

Γνώμη μπορεῖ νὰ ἐκφέρει κάθε ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ ἐν Χριστῷ, ἀλλὰ μὲ τὴν δέουσα συστολὴ καὶ μετριοπάθεια· καὶ σίγουρα ὄχι μὲ ἐριστικὴ διάθεση ἐπιβολῆς. Δὲν γνωρίζουμε τὰ πάντα, οὔτε εἴμαστε ἔμπλεοι Χάριτος! Ἄν εἶναι νὰ προκύψει περισσότερη σύγχυση καὶ ταραχὴ, καλύτερα νὰ ἀποφύγουμε τὴν ὅποια ἀνάμειξή μας σὲ συζητήσεις καὶ λογομαχίες.

Ζοῦμε σὲ ἐποχὴ ἠλεκτρονικῆς κυριαρχίας. Τὰ μέσα κοινωνικῆς δικτυώσεως παρέχουν μεγάλες δυνατότητες στὴν διάδοση πληροφορίας, εἰκόνας κ.λπ. Ὑπάρχουν τεράστιες δυνατότητες, ὅπως καὶ

πολὺ μεγάλοι κίνδυνοι. Τίθενται ἐπ' αὐτοῦ κάποια ἐρωτήματα:

Ἡ συμμετοχὴ μας σὲ ὅλα αὐτά, ἡ ὁποία γίνεται πιθανὸν μὲ καλὴ διάθεση, ἴσως ἀκόμη καὶ ἱεραποστολική, ἀποβαίνει σίγουρα θετικὴ πνευματικὰ γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους; Ἔχουμε κατόπιν τὴν διαύγεια πνεύματος γιὰ καθαρὴ καὶ εἰλικρινῆ προσευχή; Ἡ ζαλισμένοι καὶ μπερδεμένοι ἀδυνατοῦμε νὰ τηρήσουμε τὸ πνευματικὸ μας πρόγραμμα καὶ εἴμαστε συνήθως ἢ καὶ πάντοτε ἐλλιπεῖς καὶ χρεώστες στὰ πνευματικὰ; Ἐπίσης, ἂν εἶναι νὰ ἀναλάβουμε ρόλο «διαφωτιστοῦ» τῶν ἄλλων, χρειάζεται μεγάλη κατὰ Χριστὸν σύνεση, περίσκεψη καὶ εὐλογία. Ποιοὶ ὅμως ἔχουν αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις καὶ κυρίως τὴν ἀπαιτούμενη πνευματικὴ διάκριση γιὰ νὰ ἐπιτελέσουν ἔργο ἱερὸ καὶ οἰκοδομητικὸ χωρὶς παρεκτροπές;

Νὰ θυμόμαστε πάντοτε πῶς ὅ,τι μᾶς ἐνώνει μὲ τὸν Θεό, μὲ τὸ Φῶς καὶ τὴν Χάρη Του, εἶναι καλὸ καὶ ἅγιο. Καὶ ὅ,τι μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ αὐτὸ τὸν σκοπὸ, εἶναι καλύτερο νὰ ἀποφεύγεται γιὰ τὸ καλὸ τὸ δικό μας καὶ τῶν ἄλλων.

β. Ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς στηρίζεται στὰ τεχνητὰ φῶτα, στὶς μπρίζες, στοὺς ὑπολογιστές. Ἄν συμβεῖ κάποια διακοπὴ ρεύματος (blackout), τὰ πάντα βυθίζονται στὸ σκοτάδι καὶ τὴν ἀπόγνωση. Ἐνῶ ὅμως ὁ τεχνικὸς

πολιτισμὸς λαμπυρίζει γύρω μας, βλέπουμε νὰ ἀπλώνεται ὅλο καὶ πιὸ πυκνὸ πνευματικὸ σκοτάδι. Ἐπικρατεῖ μεγάλη Ἀποστασία τόσο στὴν Πίστη, ὅσο καὶ στὸ ἦθος.

Ὅπως ὅμως διαπιστώνει ὁ ἅγιος Εὐαγγελιστής: «*Τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν*» (Ἰω. 1, 5). Τὸ θεῖο Φῶς συνεχίζει καὶ θὰ συνεχίσει νὰ λάμπει ἐπίσης πάντοτε, ὅμως οἱ ἄνθρωποι σκοτεινιάζουν, διότι ἐπιλέγουν τὸ σκότος, ἀποτυφλωμένοι ἀπὸ τὰ πάθη τους· ἀποφεύγουν τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖο ἐν τούτοις «*φαίνει πᾶσι*», διότι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ **συμμορφώσουν** τὴν ζωὴ τους πρὸς αὐτό. Αἰσθάνονται ἀποστροφή πρὸς τὴν Πηγὴ τῆς Ζωῆς καὶ φθείρονται, στενάζουν καὶ ταλαιπωροῦνται μέσα στὸ σκότος τῶν ἁμαρτιῶν, τῶν παθῶν, τῶν πλανῶν καὶ τῶν αἱρέσεων.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρξει **Μετάνοια**, ἀληθινὴ καὶ εἰλικρινὴς, ὥστε νὰ ἐπιτραπεῖ στὸ θεῖο Φῶς νὰ λάμπει μέσα στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων, νὰ τὶς παρηγορήσει καὶ νὰ τὶς ἀνορθώσει, νὰ τὶς καλλιεργήσει καὶ νὰ τὶς σώσει. Μόνον ἔτσι θὰ ἔχουμε ἐλπίδες γιὰ ἡμέρες καλύτερες καὶ φωτεινές, καὶ αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀρχίσει ἀπὸ μᾶς τοὺς ἴδιους, ἀπὸ σᾶς καὶ ἀπὸ μένα, ὄχι ἀπλῶς ἀπὸ σήμερα, ἀλλὰ ἀπὸ χθὲς καὶ ἀπὸ προχθὲς! Διαφορετικά, τὸ μέλλον θὰ εἶναι ἀβέβαιο καὶ

δυσοίωνο. Τὰ ὅσα συμβαίνουν γύρω μας εἶναι ἀποκαλυπτικά...

γ. Συνακόλουθα, ἐπικρατοῦν σήμερα συνθη-
κες μεγάλης ἀκαταστασίας καὶ συμφορᾶς. Ἐξα-
πλώνεται ἓνα κύμα διαφθορᾶς, συγκρούσεων,
πολέμου, ἐκμεταλλεύσεως. Κάποιοι λίγοι θέλουν
νὰ ἐλέγξουν καὶ νὰ ἐπιβληθοῦν στοὺς πολλούς.
Κάποιοι ἐπιθυμοῦν νὰ χειραγωγήσουν τὸν κό-
σμο καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσουν στὶς δικές τους ἔτοι-
μες λύσεις, γιὰ τὸ δῆθεν καλό τους. Μιλοῦν γιὰ
μεγάλη ἐπανεκκίνηση, γιὰ τεχνητὴ νοημοσύνη,
γιὰ ρομπὸτ καὶ ἐμφυτεύματα, γιὰ ψηφιοποίηση
τῶν πάντων, γιὰ 4η βιομηχανικὴ ἐπανάσταση,
γιὰ ἐπιδημίες καὶ πανδημίες, γιὰ γενετικές θερα-
πεῖες, γιὰ πράγματα ἀπίθανα καὶ ἀφάνταστα.

Ἐπίσης, ἓνα κύμα ἀθεΐας κατακλύζει τὸν κόσμο,
ἢ ἀκόμη καὶ μορφῶν δῆθεν πνευματικότητος, ποὺ
φθάνουν μέχρι τὸ ἀκράϊο σημεῖο λατρείας ἀκόμη
καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀνθρωποκτόνου διαβόλου!

Τί ἀντιπάσσουμε σὲ αὐτὰ ὡς πιστοὶ Ὁρθόδο-
ξοὶ Χριστιανοί, ἀκόλουθοι τῆς γραμμῆς καὶ παρα-
δόσεως τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ;

**Τὴν ἀταλάντευτη σταθερότητα στὴν Πί-
στη ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ὑπέρτατη Ἀλήθεια
περὶ Θεοῦ, κόσμου καὶ ἀνθρώπου· τὴν ἀγάπη
γιὰ τὴν προσευχὴ καὶ μάλιστα τὴν Εὐχὴ τοῦ Ἰη-
σοῦ, τὴν ταπεινὴ καὶ θυσιαστικὴ ἀγάπη γιὰ κάθε
ἄνθρωπο, τὴν ἀποφυγὴ τοῦ κοσμικοῦ πνεύματος,
τὴν λιτότητα, τὴν ἐπιδίωξη τῆς Μετανοίας καὶ τῶν
ἀγίων Μυστηρίων, τὴν προσκόλλησι στὴν Πατε-
ρικὴ διδασκαλία καὶ στὸ παράδειγμα τῶν Ἁγίων,
οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τοὺς πραγματικοὺς Ὁδηγούς
μας. Ἐπίσης, τὸ ἀνυποχώρητο Ὁμολογιακὸ
φρόνημα ἔναντι κάθε ἐκτροπῆς, ὀποθενδήποτε
προερχομένης, χωρὶς ἐκπτώσεις καὶ συμβιβασ-**

μοῦς, διότι ζοῦμε σὲ καιρὸ συγκρητισμοῦ καὶ
Οἰκουμενισμοῦ, σὲ σχετικοποίηση καὶ ἀποϊερο-
ποίηση τῶν πάντων!

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς θὰ ἐλεεινολο-
γεῖ ἀπὸ τὴν θεία μετοχὴ του στὸ Φῶς τῆς θεό-
τητος, ὅσους θέλουν νὰ ὑποδουλώσουν τοὺς
ἀνθρώπους καὶ θὰ ἐμπνέει πνεῦμα ἀνδρείας καὶ
ἀντιστάσεως στοὺς ἀκολούθους τῆς Μαρτυρίας
του. Θὰ ἐλεεινολογεῖ ἐπίσης τοὺς λεγομένους
ἐπισήμους ἐκκλησιαστικοὺς ἡγέτες καὶ τοὺς θο-
λολόγους/ψευδο-θεολόγους, οἱ ὅποιοι ἐν ὀνό-
ματι μιᾶς νοσηρᾶς ἀγάπης συναγελάζονται μὲ
αἰρετικούς ἀλλὰ καὶ διαπλέκονται μὲ κοσμικοὺς
ἀνθρώπους, ἐτοιμάζοντες ψευδενώσεις καὶ προ-
δίδοντες τὴν Ἀλήθεια.

Ὁ Ἅγιος συμβουλεύει ὅτι ἀκόμη καὶ οἱ γονεῖς
σου ἂν εἶναι ἐτερόδοξοι καὶ ἐμποδίζουν τὴν κατὰ
Θεὸν προκοπὴ σου, νὰ ἀπομακρύνεσαι καὶ νὰ
τοὺς ἀποστρέφουσαι, γιὰ νὰ μὴν κινδυνεύσεις
καίρια (βλ. «Δεκάλογος εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν
νομοθεσίαν»)! Αὐτὸς ὅμως καὶ ὄχι οἱ ἀγαπιστὲς
Οἰκουμενιστὲς εἶχε καὶ ἔχει τὴν ἀληθινὴ Ἀγάπη,
τὴν θεία καὶ σωτήρια. Αὐτὴν εἶναι ποὺ μᾶς παρα-
δίδει, παραπέμποντάς μας πατρικὰ στὸν Πρῶτο
Θεολόγο Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὁ Ὅποῖος διε-
κήρυξε: «ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰω. 8, 12).

Ὅποῖος ἀκολουθεῖ πιστὰ τὸν Κύριο καὶ Θεό
μας δὲν θὰ βαδίσει στὸ σκοτάδι οὔτε στὴν πα-
ροῦσα οὔτε στὴν μέλλουσα ζωὴ, ἀλλὰ **θὰ ἔχει τὸ
Φῶς τῆς Ζωῆς!**

*Ἅγιε Γρηγόριε, «ἰκέτευε διὰ παντός, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν»!*

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ στὴν Ἔτνα Καλιφορνίας

Ἡ εορτὴ τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρώας Μονῆς Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ στὴν Ἔτνα Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α. τελέ-
σθηκε τὴν Β΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, 27-2/12-3-2023. Μαζὶ μὲ τοὺς Ἀδελφοὺς Μοναχοὺς παρέστησαν καὶ
Μοναχὲς τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἁγίας Ἐλισάβετ τῆς Νοεμάρτυρος τῆς Ρωσίας, Ἐνοριῖτες τοῦ Ναοῦ τῶν

Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Ἔτνας, οἱ
καθηγητὲς καὶ σπουδαστὲς τοῦ Θεολογικοῦ
Σεμιναρίου τοῦ Ἁγίου Φωτίου τοῦ Μεγάλου,
καθὼς καὶ ἐπισκέπτες προσκυνητὲς ἀπὸ
ἄλλα μέρη τῶν Η.Π.Α. Προεξῆρχε ὁ Σεβ.
Ἐπίσκοπος Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξέν-
τιος καὶ ἔλαβε μέρος ὁ Θεοφ. Επίσκοπος
Πελαγονίας κ. Μάξιμος, ὁ ὅποῖος διαμένει
στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφό-
ρου στὴν Γουατεμάλα, ἀλλὰ τὸ διάστημα
ἐκεῖνο φιλοξενεῖτο στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου
Γρηγορίου στὴν Ἔτνα καὶ παραδίδει μαθή-
ματα στὴν Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Φωτίου. Ἐπί-
σης λειτούργησαν ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς
Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιος, καὶ ἄλλοι Ἱερεῖς.

Ἐκδημῖαι Κληρικῶν

ΤΗΝ Τρίτη, 22-2/7-3-2023, τελέσθηκε ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ κοιμηθέντος Ἱερομονάχου Σωφρονίου Συρίγου, στήν Ἱερά Μονή Ἀγίου Μηνᾶ Κερασινίου, ὅπου ὑπηρετήσε κατά τὰ τελευταῖα ἔτη. Προεξῆρχε ὁ Ἐπίσκοπος αὐτοῦ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καί ἔλαβε μέρος ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί πολλοὶ Κληρικοί. Ἐπικήδειο ἐκφώνησε ὁ Πρωτ. π. Γεώργιος Κοντογιώργης. Ὁ μακαριστὸς π. Σωφρόνιος ἐτάφη στήν Ἱερά Μονή Ἀγίου Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου στὸ Κορωπὶ Ἀττικῆς.

Τὴν Πέμπτη, 24-03/7-04-2023, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερος π. Εὐάγγελος Βελέντζας, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Λειβαδιάς, μετὰ ἀπὸ βαρυτάτην ἀσθένειαν. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία καί ἡ τάφη τοῦ μακαριστοῦ Πρεσβυτέρου πραγματοποιήθηκε στήν Ἱερά Μονή Ἁγίας Αἰκατερίνης στὸ Λουτουφί Θηβῶν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου μέ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου καθὼς καί πολλῶν Κληρικῶν.

Τὴν Μεγάλῃ Δευτέρα, 28-03/10-04-2023, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομόναχος π. Γαβριήλ Καραγιάννης, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Ἀμαλιάδος. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία καί ταφή τοῦ μακαριστοῦ Ἱερομονάχου π. Γαβριήλ πραγματοποιήθηκε στήν Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν

Ἀθικίων Κορινθίας προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου.

Εἶθε ὁ Σταυρωθεὶς καὶ Ἀναστὰς Κύριός μας νὰ ἀπαπαύσει τίς ψυχές αὐτῶν ἐν χώρα Ζώντων!

Κοίμησις π. Ἰγνατίου Μπάφα

Πλήρης ἡμερῶν, τὴν Μεγάλῃ Πέμπτη, 31-03/13-04-2023, μετέστη πρὸς Κύριον ὁ μακαριστὸς Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἰγνατίος Μπάφας, ἕνας ἐκλεκτὸς καὶ ἄξιος Λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, ὁ ὁποῖος δαπάνησε τὸν ἑαυτό του στήν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας μας, γενόμενος πρὸς πάντας ἀγαπητὸς, χάρι στὸ ἐξαιρετὸ ἦθος του.

Ὁ π. Ἰγνατίος γεννήθηκε στὸ χωριὸ Σκαλοχώρι τῆς Λέσβου στίς 12 Ἰανουαρίου 1925 ἀπὸ γονεὶς εὐσεβεῖς, μὲ καταγωγὴ ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία. Τὸ 1957 παντρεύθηκε τὴν μακαριστὴ Φωτεινὴ Τζανῆ, ἡ ὁποία τοῦ συμπαραστάθηκε μὲ ἀπόλυτη ἀφοσίωση σὲ κάθε του βῆμα καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἀπέκτησαν τέσσερα παιδιά. Τὸν ἀξίωσε ὁ Θεὸς νὰ ἀποκτήσει ὀκτώ ἐγγόνια καὶ ἕνα δισέγγονο.

Τὸ 1961 μετακόμισε στήν Ἀθήνα, καὶ δύο χρόνια ἀργότερα, κατόπιν κάποιου θαυμαστοῦ γεγονότος ποὺ τοῦ συνέβη, χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κυροῦ Γεροντίου τοῦ Α΄, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Φιλίππου Καμινίων Πειραιῶς. Τὸ ἔτος ἐκεῖνο (1963) ἀποστέλλεται στήν Αἴγινα

γιὰ νὰ μαθητεύσει πλυσίον τοῦ Ἁγίου Γέροντος Ἱερωνύμου τοῦ Καππαδόκην. Ἐκεῖ ἐφημερεύει στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Ἀναργύρων, τὸν κτισμένο ἀπὸ τὸν Ὅσιο Γέροντα. Μὲ αὐτὸν παρέμεινε σχεδὸν τρία ἔτη, ὠφελοῦμενος ἀπὸ τὴν σοφία καὶ τὴν ἀρετὴ του.

Χαρακτηριστικὸ τῆς ἱερατικῆς του σταδιοδρομίας ἀποτελέσει τὸ ἐξῆς γεγονός: Ὅταν

ἢ μπτέρα τοῦ π. Ἰγνατίου ἦταν ἔγκυος σὲ αὐτόν, εἶδε σὲ ὄνειρο Ἄγγελο Κυρίου νὰ τῆς ἀναγγέλλει ὅτι τὸ παιδί ποὺ θὰ γεννηθεῖ θὰ ἀνίκηει στὸν Θεό. Τὸ ὄνειρο δὲν τὸ ἐκμυστηρεύθηκε σὲ κανέναν. Ὅταν ἐπισκέφθηκε τὸν π. Ἰγνατίο στήν Αἴγινα καὶ τὸν ἀντίκρουσε γιὰ πρώτη φορὰ ὡς Ἱερέα, ξέσπασε σὲ κλάματα καὶ τοῦ εἶπε: «Δὲν σὲ εἶχα γιὰ τὰ μαῦρα!». Ὁ Ὅσιος Ἱερώνυμος, τότε, τῆς ἀπάντησε: «Γιατί κάνεις ἔτσι; Ἐσὺ δὲν εἶδες σὲ ὄνειρο, ὅταν ἦσουν ἔγκυος, τὸν Ἄγγελο ποὺ σὲ πληροφόρησε ὅτι τὸ παιδί ποὺ θὰ γεννηθεῖ θὰ εἶναι τοῦ Θεοῦ;».

Τὸ 1965 ἀνεχώρησε ἀπὸ τὴν Αἴγινα καὶ ἔκτοτε, μέχρι πρὸ λίγων ἐτῶν, ὑπηρετήσε σὲ διάφορους Ναοὺς καὶ Μονεὶς τῆς Ἀττικῆς. Ὅπου διακόνησε ὡς Ἐφημέριος, συγκέντρωσε πλήθη πιστῶν, ὑπὲρ τοῦ ἁγία-

Εἰς μνήμην Ἐπαμεινώνδα Πριμάλη

Ὁ Ἐπαμεινώνδας Πριμάλης γεννήθηκε τὸ ἔτος 1937 ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιο Πριμάλη, αὐτόπτη μάρτυρα τῆς Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετὰ τὸ Πάτριον τὸ ἔτος 1925, καὶ τὴν Χρυσάνθη. Εἶχε ἑπτὰ ἀκόμα ἀδελφία, πὺν κατοικοῦσαν ὅλοι μαζί στὴν Νίκαια.

Λόγω τῶν δυσκολιῶν τῆς ἐποχῆς χρειάστηκε νὰ δουλέψει ἀπὸ ἑπτὰ χρονῶν καὶ παράλληλα φοιτοῦσε στὸ σχολεῖο. Ἦθελε πολὺ νὰ σπουδάσει ἀλλὰ δὲν τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία, ὁπότε ἀπασχολήθηκε γιὰ ἕνα διάστημα σὲ ἕνα καλὸ ραφεῖο στὴν Ἀθήνα. Ἐκεῖ ὁ προϊστάμενός του, τὸν παρότρυνε νὰ συνεχίσει τὸ γυμνάσιο σὲ βραδινὸ τμήμα, ὥστε νὰ μπορέσει νὰ προχωρήσει στὸ Πανεπιστήμιο. Μὲ μεγάλο κόπο, λόγω παράλληλης ἐργασίας, τελείωσε τὸ Πάντειον Πανεπιστήμιο τὸ ἔτος 1979. Μετέπειτα ἐργάστηκε στὰ γραφεῖα τοῦ Ὄργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς (Ο.Λ.Π.). Νυμφεῦθηκε τὴν εὐλαβὴ Κωνσταντῖνα καὶ ἀπέκτησαν μία θυγατέρα.

Γνώστης τῆς Βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς βοηθοῦσε στὸ ψαλτῆρι πολλῶν Ναῶν τῆς Ἐκκλησίας μας μετὰ σεβασμὸ καὶ ζῆλο. Ἐψαλλε μετὰ εὐλάβεια, ταπεινῶση, προσήλωσι στὴν ψαλμωδία, συχνὰ μετὰ δάκρυα στὰ μάτια, διότι οὐσιαστικὰ ἔψαλλε προσευχόμενος, γεγονός πὺν μαζί μετὰ τὴν γλυκιά του φωνὴ καὶ τὸ πρᾶον ὕφος, μετέδιδε καὶ στοὺς πιστοὺς ἀκροατῆς του, τὴν κατάνυξι καὶ τὴν εὐλάβεια πὺν ἐνιωθε ὁ ἴδιος, ὅταν στεκόταν στὸ ἱερὸ ἀναλόγιον.

Κατὰ τὴν Θεῖα Λειτουργία ἀπέδιδε τὸ Ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα μετὰ πολὺ χαρακτηριστικὸ τρόπο, πὺν βοηθοῦσε τοὺς πιστοὺς νὰ τὸ κατανοήσουν. Ὁ ὑποδειγματικὸς τρόπος πὺν στεκόταν καὶ ἔψαλλε στὸ ἱερὸ ἀναλόγιον, ἀποτελεῖ φωτεινὸ παράδειγμα πρὸς μίμησι γιὰ ὅσους διακονοῦν στὰ ἀναλόγια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἦταν μέλος τῆς «Ἐνώσεως Νέων» τῆς Ἐκκλησίας μας μετὰ σημαντικὴ ἐκκλησιαστικὴ δραστηριότητα,

διακρινόμενος γιὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμία του. Διετέλεσε γραμματέας τῶν γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Κάνιγγος 32) γιὰ ἀρκετὰ χρόνια, μετὰ προϊστάμενον τὸν ἀείμνηστο ἀγωνιστὴ Κωνσταντῖνον Κόμνιον.

Ἡ ἀγωνία του ἦταν πάντοτε ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν ὁποία προσπάθησε καὶ διατηροῦσε ἀπερραντο σεβασμὸ γιὰ τὸν ἱερὸν Κλῆρον τῆς Ἐκκλησίας. Συνδέθηκε μετὰ μεγάλες καὶ ἄγιες μορφῆς τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, ὅπως τὸν Ἅγιον πρῶτον Φλωρίνην Χρυσόστομον, τὸν Ὅσιον Ἱερώνυμον τῆς Αἰγίνης, τὸν Μακαριστὸν Ἐπίσκοπον Μαγνησίας Χρυσόστομον (Νασλίμη) καὶ ἄλλους.

Ἦταν παρὼν κατὰ τὴν ἔλευση καὶ διαμονὴ τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Λεοντίου (Φιλίπποβιτς) τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς στὴν Ἀθήνα τὸν Μάϊον τοῦ 1962, γιὰ τὴν ἐπιτέλεσι ἀρχιερατικῶν χειροτονιῶν στὴν Ἐκκλησία μας, καὶ ὁ Μακαριστὸς Ἀρχιερεὺς τοῦ χάρισε εἰκόνα μετὰ ιδιόχειρη ἀφιέρωσι. Μάλιστα, ὡς πρόσωπον ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους πὺν γνώριζαν τὸ σχέδιον περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ρώσου Ἀρχιερέως καὶ μετέφερε τὴν σχετικὴ ἀλληλογραφία ἀπὸ καὶ πρὸς τὸν μεταφραστὴ γιὰ τὸ θέμα αὐτό.

Γιὰ τὸν λόγο τοῦτο, καὶ διότι ἦταν γνώστης ὅλων τῶν μετέπειτα ἱστορικῶν συμβάντων τῆς Ἐκκλησίας μας, θεωρεῖτο ὡς ἕνας σπάνιος φορέας τῆς ἀψευδοῦς ἱστορίας αὐτῆς.

Διέσωσε τὸ ἀρχεῖον ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων τοῦ πατέρα του Ἀθανασίου καὶ μάλιστα δημιούργησε τὸ δικὸν του ἐκτενέστατον ἀρχεῖον μετὰ βιβλία καὶ περιοδικὰ ἐκκλησιαστικῶν, πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν περιεχομένων.

Συνδέθηκε ἰδιαίτερα μετὰ τὸν πνευματικὸν τοῦ Ἀγιορείτη Γέροντα Ἱερομ. π. Γρηγόριον Παξινό, τὸν ὁποῖον βαθύτατα ἐκτιμοῦσε καὶ σεβόταν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πὺν ἦταν Ἐφημέριος στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Σκέπης Πετραλώνων.

Ἦταν φιλο-αγιορείτης καὶ εἶχε ἐπισκεφθεῖ τὸ

←
σμοῦ τῶν ὁποῖων ἀγωνιζόταν μετὰ ὑπερβάλλοντα ζῆλον. Ἐπέδειξε θαυμάσιον κατηχητικὸν ἔργον καὶ ἄλλες ποιμαντικὰς δραστηριότητες.

Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 2015, κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τιμήθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, λαμβάνοντας διὰ χειρῶν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, τὸ «Ἀργυροῦν Μετάλλιον τῆς Γ' Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ».

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ ἀοιδίμου Ἱερέως τελέσθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Στεφάνου Παλαιοῦ Ἡρακλείου Ἀττικῆς ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου π. Καλλινίκου. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος συνδεόταν μετὰ τὸν μακαριστὸν μετὰ σχέσι εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ, προσῆλθε στὴν Ἐξόδιον καὶ ἀνέγνωσε συγχωρητικὴν εὐχὴν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς του.

Εἶν ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία!

“Οσιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος: Μελέτημα

1. Μὲ τὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ καθένας μας κερδίζει τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς του. Χρειάζεται ὅμως νὰ συνεισφέρει καὶ τοὺς δικούς του κόπους. Ὅπως λέει καὶ ὁ ψαλμωδός: «ἂν ὁ Κύριος δὲν οἰκοδομήσει τὸ σπίτι ἢ δὲν φυλάξει τὴν πόλη, μάταια ἀγρυπνοῦν οἱ φύλακες καὶ μάταια κοπιᾶζουν οἱ οἰκοδόμοι».

2. *Ἐρώτηση: Ποιὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, στὸ ὁποῖο καλεῖ ὁ Ἀπόστολος τὸν καθένα νὰ φτάσει;*

Ἀπάντηση: Ἡ τέλεια κάθαρση ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας καὶ ἡ ἀπόκτηση τῆς ἀρετῆς. Δηλαδή ὁ καθαρισμὸς καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῆς καρδιάς, πού γίνεται μὲ τὴ μετοχὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού τὸ νιώθουμε μέσα μας. «Μακάριοι ὅσοι ἔχουν καθαρὴ καρδιά, γιατί αὐτοὶ θὰ δοῦν τὸ Θεό», εἶπε ὁ Κύριος. Καὶ ὁ Δαβὶδ λέει· «Ποιὸς εἶναι ἄξιος ν’ ἀνέβει στὸ ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ σταθεῖ στὸν ἅγιο τόπο Του;» καὶ ἀπαντᾷ: « Αὐτὸς πού ἔχει ἀθῶα χέρια καὶ καθαρὴ καρδιά».

3. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, γνωρίζοντας ὅτι τὰ κρυφὰ πάθη μας εἶναι βαθιὰ ριζωμένα στὴν ψυχὴ καὶ δύσκολα φεύγουν, μᾶς παρακινεῖ, μαζί μὲ τὴν ἀντίστασή μας πρὸς αὐτά, νὰ προσευχόμεστε θερμὰ πρὸς τὸν Κύριο, λέγοντας: «ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με».

4. Καὶ ὁ Μωϋσῆς, θέλοντας μὲ παραδείγματα νὰ μᾶς δείξει ὅτι ἡ ψυχὴ δὲν πρέπει ν’ ἀκολουθεῖ πότε τὸ καλὸ καὶ πότε τὸ κακὸ, ἀλλὰ μόνο τὸ καλὸ, λέει «στὸ ἀλώνι σου δὲν θὰ ζέψεις βόδι μὲ γαϊδούρι ν’ ἀλωνίσεις τὰ σπαρτὰ σου», δηλαδή στὸ ἀλώνι τῆς καρδιάς μας νὰ μὴ ἀλωνίζουν μαζί ἀρετὴ καὶ κακία -καθαροὶ καὶ ἀκάθαρτοι λογισμοί- ἀλλὰ μόνον ἡ ἀρετὴ. «Δὲν θὰ καλλιεργήσεις στὸ χωράφι σου μαζί δύο εἶδη καρπῶν καὶ δὲν θὰ διασταυρώσεις (=σμίξεις) ζῶα διαφορετικοῦ γένους». Μ’ ἄλλα λόγια νὰ μὴ μετέχει ἡ ψυχὴ σὲ δύο πνεύματα, στὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ στὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ μόνο στὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ καρποφορεῖ μόνο τοὺς καρπούς τοῦ Πνεύματος (ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη κ.λπ.). Καὶ ὁ ψαλμωδός: «Συμμορφωτόμουνα σ’ ὅλες τὶς ἐντολές σου καὶ μίσησα κάθε δρόμο ἀδικίας».

(Orthodox Fathers – Λόγοι καὶ ἔργα τῶν Πατέρων τῆς Ὀρθοδοξίας)

← Ἅγιον Ὅρος περίπου 40 φορές. Ὁργάνωνε προσκυνήματα ἐκεῖ μὲ συναδέλφους, φίλους καὶ συγγενεῖς, προσπαθώντας νὰ συνδέσει μὲ τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας ὅσους περισσότερους ἀνθρώπους μπορούσε.

Προσκλήθηκε τιμητικὰ στὴν Ε΄ Πανελλήνια Σύναξη Νέων τοῦ 2014, ἀπὸ τὸν Νεανικὸ Ὀρθόδοξο Σύνδεσμο στὸν Ἀσπρόπυργο Ἀττικῆς, ὅπου ἔκανε σύντομη ὁμιλία σχετικὰ μὲ τὴν δραστηριότητα τῆς «Ἐνώσεως Νέων», τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἐνεργὸ μέλος στὰ δύσκολα χρόνια τῶν διωγμῶν κατὰ τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν Γ΄ Ἐμφάνιση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὸ 1925 στὸν Ὑμηττό, ὡς υἱὸς τοῦ αὐτόπτη μάρτυρα Ἀθανασίου Πριμάλῃ. Μάλιστα, τοῦ ἐπεδόθη ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπό μας κ. Καλλίνικο, τὸ Μετάλλιο τῆς Ἐκκλησίας μας τῆς ἐν λόγῳ Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὅπως καὶ ἀναμνηστικὴ ἀπεικόνιση τοῦ Θαύματος.

Τὸ 2016 ἐξέδωσε τὸ βιβλίο: «Ἀθανάσιος Ἴω. Πριμάλῃς ὁ Τροχιοδρομικὸς (1900-1984)» γιὰ τὸν κατὰ σάρκα πατέρα του. Ἐτοίμασε καὶ ἄλλα βιβλία, τὰ ὁποῖα δὲν πρόλαβε νὰ ἐκδώσει, ὅπως γιὰ τοὺς διωγμοὺς τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν στὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὴν Συνοπτικὴ Ἱστορία τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος καὶ Συλλογὴ θαυμαστῶν σημείων.

Γενικὰ ἦταν πολὺ ἀγαπητὸς σὲ μικροὺς καὶ μεγάλους γιὰ τὸν χαρακτήρα του, τὴν καλωσύνη του καὶ τὶς ἀρετές του.

Μετὰ δὲ ἀπὸ δύο χρόνια ταλαιπωρίας ἀπὸ ἀσθένεια πνευμονικῆς ἴνωσης, παρέδωσε τὸ πνεῦμα του μὲ φωτεινὸ πρόσωπο στὶς 3/16-3-2023.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία του τελέσθηκε τὴν ἐπομένη, στὸν Ἅγιο Δημήτριο στὴν Ἀμφιάλη, ὅπου ἔψαλλε, προεξάρχοντας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε καὶ ἐπικήδειο, μὲ τὴν συμμετοχὴ τεσσάρων Ἱερέων (π. Ἰωάννου Μουρίκη, π. Στεφάνου, π. Προκοπίου καὶ π. Χριστοφόρου). Ἐτάφη δὲ στὸ Κοιμητήριο Σχιστοῦ.

Εἶθε ὁ Κύριός μας νὰ τὸν ἀναπαύει ἐν σκηναῖς δικαίων, μετὰ τῶν προπατόρων του στὴν ἁγία Πίστη, τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ὁμολογητῶν!

Να κάνουμε ό,τι δυνάμεθα για να αυξήσουμε το φως και τότε το σκότος θα φεύγει

Όσιος Ιερώνυμος ο Ησυχαστής της Αίγινας, ο Καππαδόκης

Η πνευματική ζωή είναι τέχνη τεχνών και επιστήμη επιστημών. Μόνον που, διά να την γνωρίσει κανείς, πρέπει ν' αγωνισθεί πολύ, να σκάψει βαθιά μέσα του. Να κλείνεσθε μίαν ώραν την ημέρα στο δωμάτιό σας και να σκέπτεσθε τον Χριστόν και τον προορισμόν σας. Η ησυχία είναι απαραίτητη διά την ψυχικήν καλλιέργειαν του ανθρώπου. Τον αέρα που φυσά έξω δεν μπορείς να τον σταματήσεις. Μπορείς όμως να κλείσεις την πόρτα. Ασφαλίστε την πόρτα της ψυχής σας και μένετε στην ησυχία, διά να μην σας παρασύρει το ρεύμα.

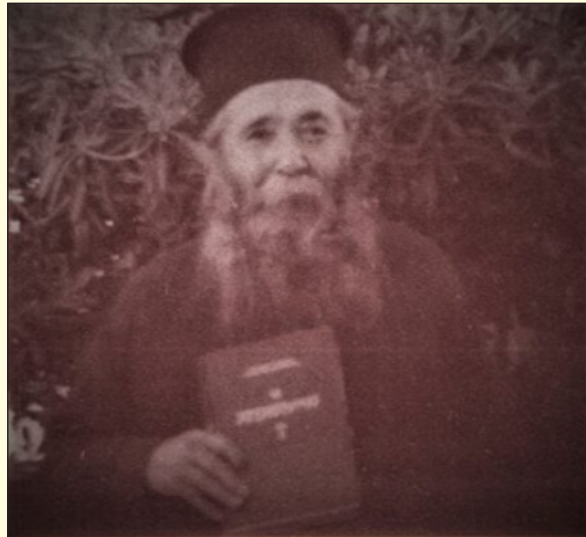
Άλλοι ζουν εις την έρημον και παλεύουν με τα πάθη των και, ενώ χρόνια είναι μοναχοί, εις την καρδιά των δεν κατάφεραν τίποτα. Και άλλοι είναι μέσα εις τον κόσμον και έχουν την έρημον μεταφέρει μέσα των!

Δόξα τω Θεώ, υπάρχουν ακόμη λαϊκοί και κληρικοί που Τον ευαρεστούν. Ο Θεός να τους διατηρεί... Σκότος υπάρχει και σήμερα, όπως παντού και πάντοτε. Το φως όμως διαλύει το σκότος. Και τώρα έχουμε σκότος, αλλά το δυνατό και πολύ φως το κάνει να μη φαίνεται. Έτσι και μέσα μας υπάρχει και το σκότος και το φως. Να κάνουμε ό,τι δυνάμεθα για να αυξήσουμε το φως και τότε το σκότος θα φεύγει. Πλέουμε μέσα στο έλεος του Θεού, στην χάριν της Εκκλησίας Του. Μόνο από μας εξαρτάται, δηλ. από την θέλησή μας, το να φέρουμε φως στην ψυχή μας. Ο Θεός πλουσιοπάροχα μας το χορηγεί. Κλαίω, όταν σκέπτομαι την στοργήν του Θεού.

Αγάπησε πολύ τον Χριστόν μας. Αγάπα και τους ανθρώπους, αλλά με προσοχήν, ώστε η αγάπη αυτή να μη θίξει, να μη λιγοστεύει την αγάπη σου προς τον Θεόν. Είναι όμορφη η πνευματική ζωή. Όταν λίγο την γευθείς, θα σ' αρέσει πολύ και τότε δεν βρίσκεις ευχαρίστηση σε άλλα, όπως πριν. Να έχετε χαράν. Η χαρά και η λύπη ας σας είναι φιλοξενούμενες, όχι όμως η απελπισία. Της απελπισίας να της κλείνετε την πόρτα! Ο Χριστιανός δεν πρέπει, ούτε δειλός να είναι, ούτε απελπισία να έχει.

Ποτέ, το τονίζω, να μη δεχθείς απελπισίαν και δια τίποτε. Και εις τους λογισμούς που από τον πειρασμόν έρχονται, να λέγεις: «Και στην κόλασιν να πάω, σε καλύτερη θέση από σένα θα είμαι! Δεν φοβάμαι, διότι εγώ δύναμαι να μετανοήσω και ο Θεός είναι όλος Αγάπη. Ποτέ, και δια τίποτα απελπισία».

Μη δέχεσαι θλίψεις. Μη σκέπτεσαι με λύπην και βαρύνεις τον νουν σου. Να λέγεις μόνον: Χριστέ μου, σε παρακαλώ, μη με εγκαταλείψεις, ό,τι και να σου συμβεί, μη λυπηθείς πολύ, μόνον αυτό να λέγεις: Χριστέ μου, Συ μη με εγκαταλείψεις. Και να 'χεις ηρεμία, γαλήνην εις την ψυχήν σου...

Δεν υπάρχει αμαρτία ασυγχώρητη από τον Θεόν. Η ευσπλαχνία και το έλεος Του είναι άβυσσος. Η υπερηφάνεια και η απελπισία είναι από τον διάβολον. Γιατί να απελπισθείς, αφού υπάρχει Θεός μακρόθυμος; Και άνθρωπο να σκοτώσεις μην απελπίζεσαι. Πες τώρα έγινε, δεν διορθώνεται. Εσύ Θεέ μου, συγχώρεσέ με. Τον νουν σου να έχεις εις τον Άδην, αλλά απελπισία ποτέ να μην κυριεύσει την ψυχήν σου.

Σε κάθε προσευχήν πρέπει να έχετε ένα κόμπο δάκρυ.

Και όταν σας έλθει κατάνυξη, μη το λέτε πουθενά γιατί είναι θεϊόν δώρον μήπως και το χάσετε!

Τον νουν σου κανείς δεν εξουσιάζει, τον νουν κανείς δεν τον βλέπει! Και να γνωρίζεις ότι από τας μεγαλυτέρας γοεράς βοάς, έχουν μεγαλυτέραν αξίαν οι εκ καρδίας αλάλητοι στεναγμοί, αι "ένδον βοαί"! "Κράζε κραυγήν ασίγητον" είτε κοιμάσαι, είτε τρώγεις, είτε εργάζεσαι, είτε περπατείς. Και να γνωρίζεις ότι ούτε βάσανος, ούτε μάστιγα άλλη υπάρχει κατά των δαιμόνων, ως η γνησία προσευχή, η εκ καρδίας.

Δεν χρειάζεται να σου διδάξω και τον τρόπον, πώς δηλ. να προσεύχεσαι. Αρκεί να έχεις προθυμίαν, ζήλον, έρωτα δια προσευχήν και τα λόγια έρχονται μόνα τους.

Να κρούεις με υπομονήν την θύραν του ελέους του Κυρίου μας με στεναγμούς αλαλήτους και δάκρυα.

(Καταγραφή υπό Σωτηρίας Νούσης, πνευματικής μαθήτριας του Οσίου Γέροντος)

Λόγος στό ἅγιο Πάσχα

Αἰγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου

1. Εἶναι κατάλληλη στιγμή σήμερα ν' ἀναφωνήσουμε ὅλοι ἐμεῖς ἐκεῖνο πού εἶπε ὁ μακάριος Δαυΐδ: «*Ποιός μπορεῖ νά διηγηθεῖ τή δύναμη τοῦ Κυρίου, νά ἐξυμνήσει ὅλες τίς δόξες του;*» (Ψαλμ. 105, 2). Νά λοιπόν ἔφθασε ἡ ποθητή γιά μᾶς καί σωτήρια ἑορτή, ἡ ἀναστάσιμη ἡμέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ προϋπόθεση τῆς εἰρήνης, ἡ ἀφορμή τῆς συμφιλίωσης, ἡ ἐξαφάνιση τῶν πολέμων, ἡ κατάργηση τοῦ θανάτου, ἡ ἦττα τοῦ διαβόλου. Σήμερα οἱ ἄνθρωποι ἀναμείχθηκαν μέ τούς ἀγγέλους καί αὐτοί πού ἔχουν σῶμα προσφέρουν τή δοξολογία τους μαζί μέ τίς ἀσώματες δυνάμεις. Σήμερα καταργεῖται ἡ ἐξουσία τοῦ διαβόλου, σήμερα λύθηκαν τά δεσμά τοῦ θανάτου, ἐξαφανίσθηκε ἡ νίκη τοῦ ἄδη. Σήμερα εἶναι εὐκαιρία νά ποῦμε τά προφητικά ἐκεῖνα λόγια: «*Ποῦ εἶναι, θάνατε, τό κεντρί σου; ποῦ εἶναι, ἄδη, ἡ νίκη σου;*» (Α' Κορ. 15, 55). Σήμερα ὁ Κύριός μας ὁ Χριστός συνέτριψε τίς χάλκινες πύλες καί ἐξαφάνισε τόν ἴδιο τό θάνατο.

Καί γιὰ τί λέγω τόν ἴδιο τό θάνατο; Ἀλλάξε τό ὄνομά του, γιὰ τί δέν λέγεται πιά θάνατος, ἀλλά κοίμησι καί ὕπνος. Γιὰ τί πρῖν ἀπό τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ καί τή φροντίδα του γιά τόν ἄνθρωπο μέ τήν σταύρωσή Του, ἦταν φοβερό καί τό ἴδιο τό ὄνομα τοῦ θανάτου. Γιὰ τί ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ἀφοῦ δημιουργήθηκε, καταδικαζόταν ν' ἀκούει αὐτό, σάν μιά κάποια μεγάλη τιμωρία: «*Τήν ἡμέρα πού θά φάγεις, θά πεθάνεις ὅπως δὴποτε*» (Γέν. 2, 17). Καί ὁ μακάριος Ἰώβ μ' αὐτό τό ὄνομα τόν ὀνόμασε, λέγοντας: «*Ὁ θάνατος εἶναι ἀνάπαυση στόν ἄνθρωπο*» (Ἰώβ 3, 23). Καί ὁ προφήτης Δαυΐδ ἔλεγε: «*Ὁ θάνατος τῶν ἀμαρτωλῶν εἶναι κακός*» (Ψαλμ. 33, 22). Καί ὀνομαζόταν ὄχι μόνο θάνατος ὁ χωρισμός τῆς ψυχῆς ἀπό τό σῶμα, ἀλλά καί ἄδης. Ἄκουσε λοιπόν τόν πατριάρχη Ἰακώβ πού λέγει: «*Θά κατεβάσετε τά γηρατεῖά μου μέ λύπη στόν ἄδη*» (Γεν. 42, 38). Ἄκουσε πάλι τόν προφήτη: «*Ἄνοιξε πολύ τό στόμα του ὁ ἄδης*» (Ἠσ. 5, 14).

Καί ἄκουσε πάλι ἄλλον προφήτη πού λέγει: «*Θά μέ σώσει ἀπό τόν κατώτατο ἄδη*» (Ψαλμ. 85 13). Καί σέ πολλά σημεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης θά βρεῖς νά ὀνομάζεται θάνατος καί ἄδης ἡ ἀναχώρηση ἀπό τήν παρούσα ζωή. Ἀφ' ὅτου ὅμως ὁ Χριστός, ὁ Θεός μας, προσφέρθηκε θυσιά καί ἀναστήθηκε, ἔβγαλε ἀπό τή μέση καί αὐτές τίς ὀνομασίες ὁ φιλάνθρωπος Κύριος καί ἔφερε καινούρια καί παράξενη συμπεριφορά στή ζωή μας. Γιὰ τί ἀντί γιά θάνατος λέγεται στό ἐξῆς κοίμησι καί ὕπνος ἡ ἀναχώρηση ἀπό τήν παρούσα ζωή.

Καί ἀπό ποῦ εἶναι φανερό αὐτό; Ἄκουσε τόν ἴδιο τό Χριστό πού λέγει: «*Ὁ φίλος μας Λάζαρος ἔχει κοιμηθεῖ, ὅμως πηγαίνω νά τόν ξυπνήσω*» (Ἰω. 11, 11). Ὅπως λοιπόν εἶναι εὐκόλο σ' ἐμᾶς νά ξυπνήσουμε καί νά σηκώσουμε ἐπάνω ἐκεῖνον πού κοιμάται, ἔτσι καί στόν Κύριο ὅλων μας εἶναι εὐκόλο τό νά ἀναστήσει νεκρό. Καί ἐπειδή ἦταν καινούρια καί παράξενα τά λόγια του, οὔτε οἱ μαθητές τά κατάλαβαν, ὥσπου συγκαταβαίνοντας στήν ἀδυναμία τους τά εἶπε πιό καθαρά. Καί ὁ διδάσκαλος τῆς οἰκουμένης, ὁ μακάριος Παῦλος, γράφοντας στούς Θεσσαλονικεῖς, λέγει: «*Δέν θέλω νά ἔχετε ἀγνοία γιά ἐκείνους πού ἔχουν κοιμηθεῖ, γιά νά μή λυπᾶστε, ὅπως καί οἱ ἄλλοι πού δέν ἔχουν ἐλπίδα*» (Α' Θεσ. 4, 13). Καί ἄλλοῦ πάλι: «*Συνεπῶς καί ἐκεῖνοι πού κοιμήθηκαν μέ τήν πίστη στό Χριστό, χάθηκαν*» (Α' Κορ. 15, 18). Καί πάλι: «*Ἐμεῖς οἱ ζωντανοί, πού ἀπομείναμε στή ζωή, δέ θά προφθάσουμε ἐκείνους πού κοιμήθηκαν*» (Α' Θεσ. 4, 15). Καί ἄλλοῦ πάλι λέγει: «*Γιὰ τί ἂν πιστεύουμε καί ὅτι ὁ Ἰησοῦς πέθανε καί*

ἀναστήθηκε, ἔτσι πρέπει νά πιστεύουμε ὅτι ὁ Θεός θά φέρει μαζί του ἐκείνους πού κοιμήθηκαν» (Α' Θεσ. 4, 14).

2. Εἶδες ὅτι παντοῦ ἀπό τότε ὁ θάνατος ὀνομάζεται κοίμησι καί ὕπνος; Καί ὅτι ἐκεῖνος πού πρῖν εἶχε φοβερό ὄνομα, τώρα γίνεται εὐκαταφρόνητος μετά τήν ἀνάστασι; Εἶδες ὅτι εἶναι λαμπρό τό τρόπαιο τῆς ἀνάστασης; Μέ αὐτήν ἔχουν ἔρθει σ' ἐμᾶς τά ἄπειρα ἀγαθά, μέ αὐτήν διαλύθηκε ἡ ἀπάτη τῶν δαιμόνων, μέ αὐτήν περιγελοῦμε τό θάνατο. Μέ τήν ἀνάστασι περιφροῦμε τήν παρούσα ζωή, μέ αὐτήν ἐπιθυμοῦμε σφοδρά τά μέλλοντα ἀγαθά. Μέ αὐτήν, ἐνῶ ἔχουμε σῶμα, δέν ἔχουμε τίποτε λιγότερο ἀπό τίς ἀσώματες δυνάμεις, ἐάν θέλουμε. Σήμερα ἐγινε ἡ λαμπρή μας νίκη. Σήμερα ὁ Κύριός μας, ἀφοῦ ἔστησε τό τρόπαιο τῆς νίκης του ἐναντίον τοῦ θανάτου καί διέλυσε τήν ἐξουσία τοῦ διαβόλου, μᾶς χάρισε μέ τήν ἀνάστασή του τό δρόμο γιά τήν σωτηρία μας. Ἄς χαιρόμαστε λοιπόν ὅλοι, ἄς χορεύουμε, ἄς εὐφραϊνόμαστε. Γιὰ τί, ἂν καί ὁ Κύριός μας νίκησε καί ἔστησε τό τρόπαιο, εἶναι δική μας ὅμως ἡ εὐφροσύνη καί ἡ χαρά. Γιὰ τί ὅλα τά ἔκαμε γιά τήν δική μας σωτηρία, καί μέ ἐκεῖνα τά μέσα πού μᾶς πολέμησε ὁ διάβολος, μέ τά ἴδια τόν νίκησε ὁ Χριστός.

Τά ἴδια τά ὄπλα πῆρε ὁ Χριστός, καί μέ αὐτά τόν νίκησε. Καί ἄκουσε μέ ποιό τρόπο. Ἡ παρθένος καί τό ξύλο καί ὁ θάνατος ἦταν τά σύμβολα τῆς ἦττας μας. Καί πράγματι ἡ Εὐα ἦταν παρθένος, ἀφοῦ δέ γνώριζε ἀκόμη ἄνδρα, ὅταν ἐξαπατήθηκε. Ξύλο ἦταν τό δένδρο, θάνατος ἡ τιμωρία στόν Ἀδάμ. Εἶδες πῶς τά σύμβολα τῆς ἦττας μας ἦταν παρθένος καί ξύλο καί θάνατος; Πρόσχευε λοιπόν πῶς αὐτά ἔγιναν πάλι τά σύνεργα τῆς νίκης μας. Στή θέση τῆς Εὐας εἶναι ἡ Μαρία. Στή θέση τοῦ ξύλου γιά τήν γνώση τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ, εἶναι τό ξύλο τοῦ σταυροῦ. Στή θέση τοῦ θανάτου τοῦ Ἀδάμ, εἶναι ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου. Εἶδες ὅτι μ' αὐτά πού μᾶς νίκησε, μέ τά ἴδια νικήθηκε; Κοντά στό δένδρο νίκησε τόν Ἀδάμ ὁ διάβολος.

Κοντά στό σταυρό νίκησε τόν διάβολο ὁ Χριστός. Καί τό ξύλο ἐκεῖνο ἔστειλε στόν ἄδη, τό ξύλο ὅμως αὐτό, δηλαδή τό ξύλο τοῦ σταυροῦ, ξανάφερε πάλι ἀπό τόν ἄδη καί αὐτούς πού πέθαναν. Καί ἐκεῖνο ἔκρυβε τόν νικημένο σάν αἰχμάλωτο καί γυμνό, αὐτό ὅμως ἔδειχνε σ' ὅλους τόν νικητή γυμνό, καρφωμένο στά ψηλά. Καί ὁ θάνατος τοῦ Ἀδάμ καταδίκαζε καί αὐτούς πού ἔζησαν ὕστερα ἀπό αὐτόν, ὁ θάνατος ὅμως τοῦ Χριστοῦ ἀνάστησε πραγματικά καί αὐτούς πού ἔζησαν πρῖν ἀπό αὐτόν. «*Ποιός μπορεῖ νά διηγηθεῖ τή δύναμη τοῦ Κυρίου, νά ἐξυμνήσει ὅλες τίς δόξες του;*». Ἀπό θνητοί ἔχουμε γίνει ἀθάνατοι, ἀπό νεκροί ἀναστηθήκαμε, ἀπό νικημένοι γίναμε νικητές.

3. Αὐτά εἶναι τά κατορθώματα τοῦ σταυροῦ, αὐτά ἀποτελοῦν τήν πιό μεγάλη ἀπόδειξη τῆς ἀνάστασης. Σήμερα χορεύουν οἱ ἄγγελοι καί ἀγάλλονται ὅλες οἱ οὐράνιες δυνάμεις, ἐπειδή χαίρονται γιά τήν σωτηρία ὅλου τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Γιὰ τί, ἂν γίνεται χαρά στόν οὐρανό καί τή γῆ, ὅταν μετανοεῖ ἓνας ἀμαρτωλός, πολύ περισσότερο θά γίνεται γιά τήν σωτηρία ὅλης τῆς οἰκουμένης. Σήμερα ἀφοῦ ἐλευθέρωσε τό ἀνθρώπινο γένος ἀπό τήν ἐξουσία τοῦ διαβόλου, τό ξανάφερε στήν προηγούμενη τιμητική του θέση. Ὅταν λοιπόν δῶ ὅτι ἡ ἐκλεκτή προσφορά μας νίκησε τόσο πολύ τόν θάνατο, δέν φοβοῦμαι πιά, δέν τρέμω πιά τόν πόλεμο. Οὔτε βλέπω στήν ἀδυναμία μου, ἀλλά προσέχω στήν ἀνέκφραστη δύναμη ἐκεῖνου πού πρόκειται νά γίνει σύμμα-

χός μου. Γιατί εκείνος πού νίκησε τήν ἐξουσία τοῦ θανάτου καί τοῦ ἀφαίρεσε ὅλη του τή δύναμη, τί δέ θά κάμνει στό ἐξῆς γιά τό γένος πού εἶναι ὁμοίό του, τήν μορφή τοῦ ὁποίου ἀπό τή μεγάλη του φιλανθρωπία θεώρησε ἄξιο νά πάρει, καί μ' αὐτήν νά παλέψει μέ τό διάβολο; Σήμερα παντοῦ στήν οἰκουμένη ἐπικρατεῖ χαρά καί πνευματική εὐφροσύνη. Σήμερα ὅλοι οἱ ἄγγελοι καί ὅλες οἱ οὐράνιες δυνάμεις ἀγάλονται γιά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

πολλά ἀμαρτήματα. Ὁ φτωχός ὅμως, ἀπαλλαγμένος ἀπ' ὅλα αὐτά, καί φροντίζοντας μόνο γιά τήν ἀπαραίτητη τροφή του, καί κάμνοντας μιά ἀμέριμνη καί ἡσυχῆ ζωή, σάν νά κάθεται σέ λιμάνι καί γαλήνη, πλησιάζει μέ πολλή εὐλάβεια

τό τραπέζι.

4. Καί ὄχι μόνο αὐτό, ἀλλά καί ἀπό πολλά ἄλλα προέρχονται διάφορες στενοχώριες σ' ἐκείνους πού ἀσχολοῦνται μέ τίς κοσμικές ἐορτές. Γιατί ἐκεῖ πάλι ὁ φτωχός εἶναι στενοχωρημένος καί ὁ πλούσιος χαρούμενος, ὄχι μόνο γιά τό τραπέζι καί τήν πολυτέλεια, ἀλλά καί γιά τά πολυτελή ρούχα καί τήν φανταστική ἐμφάνισή τους. Ἐκεῖνο λοιπόν πού παθαίνουν στό τραπέζι, αὐτό παθαίνουν καί στά ρούχα. Ὅταν λοιπόν δεῖ τόν πλούσιο ὁ φτωχός νά φορᾷ πολυτελέστερη στολή, τόν κυριεύει μεγάλη λύπη, θεωρεῖ τόν ἑαυτό του δυστυχισμένο, ξεστομίζει πολλές κατάρες. Ἐδῶ ὅμως καί αὐτή ἡ στενοχώρια ἐξαφανίζεται, γιατί ἕνα εἶναι τό ἔνδυμα τῆς σωτηρίας γιά ὅλους. Καί φωνάζει ὁ Παῦλος λέγοντας: «Ὅσοι βαπτισθήκατε στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ντυθήκατε τό Χριστό» (Γαλ. 3, 27).

Σκέψου λοιπόν, ἀγαπητέ μου, πόσο μεγάλη εἶναι ἡ χαρά, ἀφοῦ καί οἱ οὐράνιες δυνάμεις ἐορτάζουν μαζί μας, γιατί χαίρονται μαζί μας γιά τά δικά μας ἀγαθά. Γιατί ἂν καί εἶναι δική μας ἡ χάρη πού ἔδωσε ὁ Κύριος, εἶναι ὅμως καί δική τους ἡ εὐχαρίστηση. Γι' αὐτό δέν ντρέπονται νά ἐορτάσουν μαζί μας. Καί γιατί λέγω, ὅτι οἱ σύνδουλοί μας δέν ντρέπονται νά ἐορτάσουν μαζί μας; Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, πού εἶναι δικός τους καί δικός μας, δέν ντρέπεται νά ἐορτάσει μαζί μας. Καί γιατί εἶπα, δέν ντρέπεται; Αὐτός μάλιστα ἐπιθυμεῖ νά ἐορτάσει μαζί μας. Ἀπό πού εἶναι φανερό αὐτό; Ἄκουσε τόν ἴδιο πού λέγει: «*Επιθύμησα πολύ νά φάγω αὐτό τό Πάσχα μαζί σας*» (Λουκ. 22, 15). Ἐάν ὅμως ἐπιθύμησε νά φάγει τό Πάσχα, εἶναι φανερό ὅτι ἐπιθυμεῖ καί νά ἐορτάσει μαζί μας. Ὅταν λοιπόν βλέπεις ὅτι ὄχι μόνο οἱ ἄγγελοι καί ὅλες οἱ οὐράνιες δυνάμεις, ἀλλά καί ὁ Κύριος τῶν ἀγγέλων ἐορτάζει μαζί μας, τί σοῦ λείπει πιά γιά νά χαίρεσαι πολύ; Κανένας λοιπόν ἄς μὴν εἶναι θλιμμένος σήμερα ἐξ αἰτίας τῆς φτώχειας του, γιατί σήμερα εἶναι ἐορτή πνευματική.

Ἄς μὴν υπερηφανεύεται κανένας πλούσιος γιά τόν πλοῦτο του, γιατί δέν μπορεῖ νά προσφέρει τίποτε στήν ἐορτή αὐτή ἀπό τά χρήματά του. Στίς ἐορτές βέβαια ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἐννοῶ τίς κοσμικές, ὅπου γίνεται μεγάλη ἐπίδειξη καί τῆς ἐξωτερικῆς περιβολῆς καί τῆς πολυτέλειας στά τραπέζια, δικαιολογημένα ἐκεῖ θά εἶναι ὁ φτωχός στενοχωρημένος καί θλιμμένος, καί ὁ πλούσιος χαρούμενος καί εὐχαριστημένος. Γιατί ὅμως; Γιατί ὁ πλούσιος φορᾷ λαμπρά ρούχα καί προσφέρει πλουσιότερο τραπέζι, ὁ φτωχός ὅμως ἐμποδίζεται ἀπό τήν φτώχεια του νά δείξει τήν ἴδια γενναιοδωρία. Ἐδῶ ὅμως δέ συμβαίνει τίποτε τέτοιο, ἀλλά λείπει κάθε τέτοια διάκριση καί ὑπάρχει ἕνα τραπέζι καί γιά τόν πλούσιο καί γιά τόν φτωχό, καί γιά τόν δούλο καί γιά τόν ἐλεύθερο. Καί ἂν εἶσαι πλούσιος, δέν ἔχεις τίποτε περισσότερο ἀπό τόν φτωχό. Καί ἂν εἶσαι φτωχός, δέν ἔχεις τίποτε λιγότερο ἀπό τόν πλούσιο, οὔτε θά ἐλαττωθεῖ ἡ πνευματική σου εὐωχία ἐξ αἰτίας τῆς φτώχειας σου. Γιατί ἡ χάρη εἶναι τοῦ Θεοῦ καί δέν ξεχωρίζει τά πρόσωπα. Καί γιατί λέγω, ὅτι τό ἴδιο τραπέζι βρίσκεται μπροστά στόν πλούσιο καί στόν φτωχό; Καί σ' αὐτόν πού ἔχει τό βασιλικό στέμμα καί φορᾷ τήν βασιλική πορφύρα, πού ἔχει ἀναλάβει τήν ἐξουσία τῆς οἰκουμένης, καί στόν φτωχό πού κάθεται γιά ἐλεημοσύνη, ὑπάρχει τό ἴδιο τραπέζι.

Τέτοια λοιπόν εἶναι τά πνευματικά δῶρα. Δέν διαιροῦν τήν κοινωνία ἀνάλογα μέ τήν διάθεση καί τίς σκέψεις τοῦ καθενός. Μέ τό ἴδιο θάρρος καί τήν ἴδια τιμὴ ὀρμοῦν καί ὁ βασιλιάς καί ὁ φτωχός γιά ν' ἀπολαύσουν καί νά κοινωνήσουν τά θεῖα αὐτά μυστήρια. Καί γιατί λέγω, μέ τήν ἴδια τιμή; Πολλές φορές ὁ φτωχός ἔρχεται μέ περισσότερο θάρρος. Γιατί λοιπόν γίνεται αὐτό; Γιατί τόν βασιλιά, πού εἶναι κυκλωμένος ἀπό φροντίδες καί περιστοιχισμένος ἀπό πολλά ζητήματα, σάν νά εἶναι μέσα σέ πέλαιος, ἔτσι ἀπό παντοῦ τόν κτυποῦν τά κύματα συνεχῶς καί τόν καταστρέφουν τά

ἄρα καλῶ, ἀλλά ἄς ἀποκτήσουμε φρόνημα ἄξιο ἐκείνων πού μᾶς δώρησε ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ. Ἄς μὴν παραδοθοῦμε στή μέθη καί στήν πολυφαγία, ἀλλ' ἀφοῦ κατανοήσουμε τήν γενναιοδωρία τοῦ Κυρίου μας, καί ὅτι τίμησε τό ἴδιο καί τούς πλούσιους καί τούς φτωχοῦς καί τούς δούλους καί τούς ἐλεύθερους, καί ἔστειλε σ' ὅλους τήν ἴδια χάρη, ἄς ἀμείψουμε τόν εὐεργέτη γιά τήν ἀγάπη του πού δείχνει σ' ἐμᾶς. Καί ἀμοιβή ἱκανοποιητική εἶναι συμπεριφορά πού ἀρέσει σ' Αὐτόν καί ψυχὴ νηφάλια καί ἄγρυπνη. Αὐτή ἡ ἐορτή καί πανηγυρὴ δέν χρειάζεται χρήματα, οὔτε ἔξοδα, ἀλλά διάθεση μόνο καί καθαρὴ σκέψη. Τίποτε τό ὑλικό δέν μπορούμε νά ὠφεληθοῦμε ἐδῶ, ἀλλ' ὅλα τά πνευματικά, τήν ἀκρόαση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τίς εὐχές τῶν πατέρων, τίς εὐλογίες τῶν ἱερέων, τήν κοινωνία τῶν θείων καί ἀπόρρητων μυστηρίων, τήν εἰρήνη καί τήν ὁμόνοια, καί δῶρα πνευματικά καί ἄξια τῆς γενναιοδωρίας ἐκείνου πού τά δωρίζει.

Ἄς ἐορτάσουμε λοιπόν τήν ἐορτή αὐτή κατὰ τήν ὁποία ἀναστήθηκε ὁ Κύριος. Γιατί ἀναστήθηκε καί ἀνέστησε μαζί του τήν οἰκουμένη. Καί αὐτός βέβαια ἀναστήθηκε, ἀφοῦ ἔσπασε τά δεσμά τοῦ θανάτου, ἐμᾶς ὅμως μᾶς ἀνέστησε ἀφοῦ διέλυσε τούς σωρούς τῶν ἀμαρτιῶν μας. Ἀμάρτησε ὁ Ἀδάμ καί πέθανε, δέν ἀμάρτησε ὁ Χριστός καί πέθανε. Καινούριο καί παράδοξο πρᾶγμα. Ἐκεῖνος ἀμάρτησε καί πέθανε, αὐτός δέν ἀμάρτησε καί πέθανε. Γιά ποῖο λόγο καί γιά ποῖο σκοπό; Γιά νά μπορέσει ἐκεῖνος πού ἀμάρτησε καί πέθανε νά ἐλευθερωθεῖ ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου μέ τήν βοήθεια ἐκείνου πού δέν ἀμάρτησε καί πέθανε. Ἔτσι γίνεται πολλές φορές καί σ' ἐκείνους πού ὀφείλουν χρήματα. Ὅφειλε κάποιος χρήματα σέ κάποιον καί δέν μπορεῖ νά τά ἐπιστρέψει, καί γι' αὐτό φυλακίζεται. Κάποιος ἄλλος πού δέν ὀφείλει, ἀλλά πού μπορεῖ νά τά ἐπιστρέψει, ἀφοῦ τὰ δώσει ἐλευθερώνει τόν ὑπεύθυνο. Ἔτσι ἔγινε καί στόν Ἀδάμ καί στόν Χριστό. Χρεωστοῦσε ὁ Ἀδάμ τόν θάνατο, καί τόν κρατοῦσε φυλακισμένο ὁ διάβολος. Δέν χρεωστοῦσε ὁ Χριστός, οὔτε τόν κρατοῦσε ὁ διάβολος. Ἦρθε καί κατέθεσε τόν θάνατό του γιά χάρη τοῦ φυλακισμένου, μέ σκοπό νά τόν ἐλευθερώσει ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου. Εἶδες τά κατορθώματα τῆς ἀνάστασης; Εἶδες τήν φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου; Εἶδες τό μέγεθος τῆς φροντίδας του; [...]

Εορτές και Πανηγύρεις

ΤΟ Σάββατο του Ακαθίστου Ὑμνου, 19-03/1-04-2023, ἑορτὴ τῆς Συνάξεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον», πανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναός στὸν Πειραιᾶ.

Στὸν Ὅρθρο καὶ στὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προεξῆρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Παν/του Ἱερομονάχου π. Παχωμίου, παρουσία πολλῶν πιστῶν.

πέριξ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς, τέλος δὲ ἡ φιλόξενοσ Ἀδελφότης ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Νικολία Μοναχὴ παρέθεσε τράπεζα.

Ἐπίσης, τὴν αὐτὴ ἡμέρα πανηγύρισε καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κοσμοσώτειρας στὸ Κρυονέρι Ἀττικῆς, ὅπου τελέσθηκε ἱερὸ Συλλεῖτουργο, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, τῇ συμμετοχῇ τῶν Σεβ/των Μητροπολιτῶν Πειραιῶς & Σαλαμίνος κ. Γεροντίου καὶ Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου, ὅπως καὶ πολλῶν Κληρικῶν, τελεσθείσης καὶ ἱερᾶς Λιτανείας.

Τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, 8/21-04-2023, πανηγύρισε ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς στὰ Ἄνω Συχαϊνᾶ Πατρῶν. Ἀφ' ἑσπέρας ἐψάλη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός. Ἀνήμερα, προσήλθε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος, ὁ ὁποῖος χοροστάτησε στὸν Ὅρθρο καὶ ἐν συνεχείᾳ τέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν Παν/των Ἀρχιμανδριτῶν π. Χριστοδούλου, π. Ἀθανασίου ἐξ Ἀγρινίου, π. Γρηγορίου ἐκ Πύργου, τοῦ Αἰδ/του Πρωτ. π. Νικολάου Δημαρᾶ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκφώνησε τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Παν/του Ἱερομ. π. Συμεῶνος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε Ἱερὰ Λιτανεία

Χειροτονία Διακόνου στὴν Ἀγγλία

ΤΗΝ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, 10/23-4-2023, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος λειτούργησε στὴν Ἱερὰ Ἀνδρᾶ Μονὴ Ἁγίου Ἐδουάρδου στὴν Ἀγγλία καὶ τέλεσε τὴν εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ ρουμανικῆς καταγωγῆς Ὑποδιακόνου Ἰωάννου Turcu. Στὴν φωτογραφία ὁ νέος Διάκονος μαζί μὲ τὴν διακόνισσά του καὶ τρία ἐκ τῶν τεσσάρων παιδιῶν τους. Μαζὶ μὲ τὸν Σεβ/το Μεθώνης λειτούρησαν ὁ Ἀρχιμ. π. Δανιὴλ, ὁ Ἱερομ. π. Σάββας καὶ ὁ Αἰδ. π. Βορισλάβος.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὅργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 73ον Τεύχος 1033 Μάρτιος-Ἀπρίλιος 2023. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαποριδῆς († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδος Φώτιος. Ἐπιμέλεια Ὑλης-Σελιδοποίησης: † Ὁ Λαοίσης Κλήμης. Διευθυνσις: Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἑσωτερικοῦ ἔτησίᾳ 15 εὐρώ, Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν. Συνδρομαί: Τραπεζικὸς Λογαριασμός Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν (IBAN): GR030110040000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ (BIC): ETHNGRAA